

ΕΥΝΑΓΕΣΜΟΣ

«Cπουδάζοντες τηρεῖν τὴν ἐνότητά τοῦ πνεύματος ἐν τῷ Cυνδέσμῳ τῆς εἰρήνης» (Ἐφ. δ', 3)

Ἰδιοκτήτης: ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΣΤΕΓΗ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ
 Διεύθυνση:
 Βασιλέως Γεωργίου Α' 5, 241 33, Καλαμάτα
 Τηλ.: 2721 023176, Fax: 2721 026478
 E-mail: info@xristegi.gr
 Ἱστοσελίδα: www.xristegi.gr
 📱 Χριστιανική Στέγη Καλαμάτας
 Ἐκδότης-Διευθυντής: Δημήτριος Ν. Καρτσώνης
 Δημιουργικό-Παραγωγή:
 ΛΥΧΝΙΑ Α.Ε. τηλ.: 210 3410436 • www.lyhnia.com

Ἐλεύθερη Συνδρομή με ἐνδεικτικό ποσό τὰ 20 €
 IBAN Τραπεζικῶν Λογαριασμῶν στὴν Ἐπωνυμία τοῦ
 Συλλόγου:
 Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος:
 GR04 0110 2200 0000 2204 8020 634
 Τράπεζα Πειραιῶς:
 GR53 0171 3430 0063 4316 3450 051
 Alpha Bank:
 GR09 0140 5000 5000 0210 1350 567
 Eurobank:
 GR79 0260 1280 0001 1020 1721 572

3

Ἡ θλίψη μετὰ τὸ ἑορταστικὸ Ἅγιο Δωδεκάημερο
 ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΣΤΕΓΗ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ 3

Ἀπὴν Ὁρθόδοξη Δογματικὴ: Ἀδάμ καὶ Εὔα
ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΜΑΝΗΣ κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΣ Γ' 5

Στοχασμοὶ & Ἀπόηχοι: Ποιοὶ εἶναι πολῦσις καὶ ποιοὶ φτωχὸς
ΜΕΡΟΠΗ Ν. ΣΠΥΡΟΠΟΥΛΟΥ 6

Ὁμπρέλιλα ἢ ἀγκαλιά;
ΑΡΧΙΜΑΝΔΡΙΤΗΣ ΒΑΡΝΑΒΑΣ ΛΑΜΠΡΟΠΟΥΛΟΣ 8

Ὁ Μέγας Ἀντώνιος
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΩΤ. ΠΟΥΡΝΑΡΑΣ 10

Οἱ Ἀντιεξουσιαστές Τρεῖς Ἱεράρχες
Π. Β 12

Νέος χρόνος, νέες ἐλπίδες
ΠΑΥΛΟΣ ΣΑΒΒΙΔΗΣ 14

Ψηφιακὴ Ὑπερασθένεια: Ἡ νέα πρόκληση τῆς ἐποχῆς τῆς ἱατρικῆς
 πληροφορίας
ΔΡ ΣΤΑΜΑΤΟΥΛΑ ΤΣΙΚΡΙΚΑ 16

Γνωριμία μετὰ τὴν Κλίμακα: Λόγος Δέκατος ἕνατος - Περί ἀγρυπνίας
ΣΤΑΥΡΟΥΛΑ ΜΕΝΤΗ 18

Γεροντικῶν Διδάγματα: *Νὰ μὴν ἀποφεύγουμε τὴ μοναξιά* 19

Οὐράνια ὀθόνη
ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΠΕΤΡΟΥΛΕΑΣ 20

Ἑλληνικὰ ἴμια: Καὶ οἱ χάρτες κεκράζονται
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΣ 22

Ψυχο-γράφημα: Νεανικὴ βία: Πόνος πού μιλάει μετὰ γροθιῆς
ΑΓΓΕΛΙΚΗ-ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΠΑΠΑΣΑΡΑΝΤΟΠΟΥΛΟΥ 24

π. Νικήτας Βουτυρᾶς: 1929-2016, Δέκα χρόνια μετὰ ἀπὸ τὴν ἐκδη-
 μία του τὰ πνευματικὰ του παιδιὰ ἀπὸ τὸ Χριστιανικὸ Κέντρο Νε-
 ότητας Ἀλεξανδρουπόλεως γράφουν γι' αὐτόν... 26

ΕΚΔΗΜΙΑ: Χαρίκλεια Κουτσοδημητροπούλου-Μαργέλη
ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΝΙΚΑΣ 28

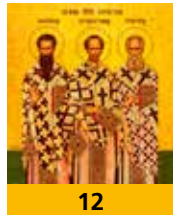
ΜΕ ΤΟΝ ΦΑΚΟ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ 29

6

8

12

26

Ἡ θλίψη μετά τό ἑορταστικό Ἅγιο Δωδεκάήμερο

Μέ λαμπρότητα, συναντήσεις ἀγαπημένων προσώπων, ἀλληλαγή τοῦ καθημερινοῦ μας προγράμματος, πολλὰ γέλια καί ἀνταλληλαγές δώρων καί εὐχῶν ἑορτάσαμε γιά ἄλλη μιὰ φορά τά Χριστούγεννα, τήν Πρωτοχρονιά καί τά Ἅγια Θεοφάνια. Ὁ καιρός κύλησε... Καί τώρα τί; Οἱ ἑορτασμοί ὀλοκληρώθηκαν καί κάθε λογιῆς στολίδια συσκευάστηκαν, γιά ν' ἀποθηκευτοῦν ξανά, μέχρι τοῦ χρόνου. Ἐχουμε ἐπιστρέψει πιά στό σύνηθες πρόγραμμα τῆς καθημερινότητάς μας καί στή διεκπεραίωση τῶν ὑποχρεώσεών μας. Ἡ ψυχολογική μας διάθεση, ἄραγε, σέ τί κατάσταση βρίσκεται; Συνεχίζουμε νά ἔχουμε μέσα μας τή χαρά τῆς προηγούμενης περιόδου ἢ τήν ξεχάσαμε καί τήν ἀποθηκεύσαμε κι αὐτήν μαζί μέ τά χριστουγεννιάτικα στολίδια;

Αἰσθήματα στενοχώριας κατακλύζουν πολλούς ἀνθρώπους, ὅταν ἐπιστρέφουν στήν ἐργασία —ἢ καί στήν οἰκογένειά τους— μετά ἀπό κάποιο ταξίδι ἢ διακοπές.

Αὐτή τήν περίοδο, ἔχει ἀποδειχθεῖ διαχρονικά ὅτι μεγάλη μερίδα ἀνθρώπων ἀναζητᾷ ψυχολογική ὑποστήριξη ἀπό εἰδικούς, ψυχολόγους καί ψυχιάτρους. Αἰσθήματα στενοχώριας κατακλύζουν πολλούς ἀνθρώπους, ὅταν ἐπιστρέφουν στήν ἐργασία —ἢ καί στήν οἰκογένειά τους— μετά ἀπό κάποιο ταξίδι ἢ διακοπές. Μάλιστα, ἡ ἐπιστήμη τῆς Ψυχολογίας αὐτή τή μελαγχολική ἢ καί καταθλιπτική διάθεση, μετά τίς γιορτές, πού συνοδεύεται ἀπό ἀρνητικά αἰσθήματα, ὅπως τό αἶσθημα κενοῦ

ἢ ἀπογοήτευσης, τήν ὀνομάζει «*post-holiday blues*».

Ἄν, ὡς Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, βιώνουμε κι ἐμεῖς αὐτά τά ἀρνητικά αἰσθήματα, πρέπει μᾶλλον νά προβληματιστοῦμε, γιατί αὐτό ἀποτελεῖ ἴσως ἔνδειξη ὅτι τίς ἑορταστικές ἡμέρες τίς βιώσαμε στιγμιᾶτα καί ἐπιφανειακά. Σημαίνει ὅτι ξεχάσαμε τή χαρά τῆς Γέννησης τοῦ Ἰησοῦ καί τῆς εὐκαιρίας πού δόθηκε καί σ' ἐμᾶς νά συμμετάσχουμε στό θαῦμα τῆς Ἐνανθρώπησης, πού μᾶς ἀνεβάζει καί μᾶς θεώνει κατά χάριν.

Ἄν, ὡς Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, βιώνουμε κι ἐμεῖς αὐτά τά ἀρνητικά αἰσθήματα, πρέπει μᾶλλον νά προβληματιστοῦμε γι' αὐτό.

Τά Χριστούγεννα, ἀλλῶ καί κάθε ἄλλη ἑορτή τῆς Ἐκκλησίας, ἔχει τήν ἰδιαιτερότητα ὅτι δέν τελειώνει μέ τό πέρασ τῆς χρονικῆς τέλεισής της. Ἡ σωτηριολογική ἐνέργεια τῶν ἑορτῶν δέν ἐξαντλεῖται μέ τό πέρασμα τοῦ ἑορταστικοῦ γεγονότος. Συνυπάρχει τό τώρα καί τό αἰώνιο, τό χτές καί «τό γιά πάντα».

Ἄν φυλάξουμε τά Χριστούγεννα ὡς ζωντανή θύμηση στήν καρδιά μας κάθε στιγμή, δέν θά ἔχουμε τά συμπτώματα τῆς «*post-holiday blues*» καί θά διάγουμε μιὰ Χριστοκεντρική βιοτή, δηλαδή μιὰ ζωή πού θά καθορίζεται ἄμεσα ἀπό τόν Χριστό καί θά ἀναφέρεται στόν Χριστό.

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΣΤΕΓΗ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

Ὁ
ἈΠΟΣΤΟΛΟΣ

ΤΙΜΟΘΕΟΣ

Ἀπόστολος Τιμόθεος
(τιμᾶται τὴν 22^α Ἰανουαρίου)

Ἀπλή Ὁρθόδοξη Δογματική

Ἀδάμ καί Εὐά στον Κῆπο τῆς Ἐδέμ

Ἀπό τήν πρόνοια τοῦ Θεοῦ καταφαίνεται ὅτι δέν ἐγκαταλείπονται οἱ δύο πρῶτοι ἄνθρωποι, ὁ Ἀδάμ καί ἡ Εὐά, ἀλλήλα διαμένουν καί κατοικοῦν στον «Κῆπο τῆς Ἐδέμ», στον Παράδεισο.

Γράφει τό βιβλίον τῆς Γενέσεως:

«Καί ἐφύτευσεν ὁ Θεός Παράδεισον ἐν Ἐδέμ κατά ἀνατολᾶς καί ἔθετο ἐκεῖ τόν ἄνθρωπον, ὃν ἔπλασε» (Κεφ. 2, στίχ. 8). Εἶναι εἰκὼν λαμπρά τοῦ ἁλλοῦ Παραδείσου, πού εὐρίσκεται στους Οὐρανούς, ἡ Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν!

Ἐκεῖ στον Παράδεισο ἦταν καί τό «ξύλον τοῦ γινώσκειν καλόν καί πονηρόν». Καί ἔδωκεν ὁ Θεός τήν ἐντολή: «Ἀπό παντός ξύλου ἐν τῷ Παραδείσῳ βρώσει φαγῆ. Ἀπό δέ τοῦ ξύλου τοῦ γινώσκειν καλόν καί πονηρόν οὐ φάγεσθε ἀπ' αὐτοῦ· ἢ δ' ἂν ἡμέρα φάγητε ἀπ' αὐτοῦ, θανάτῳ ἀποθανεῖσθε» (Κεφ. 2, στίχ. 16-17).

Ἄδὰμ εἰσῆλθε, γιά νά δοξολογεῖ τόν Θεό, νά Τόν εὐχαριστεῖ, ἀλλά καί γιά νά καταρτισθεῖ, δηλαδή νά τελειοποιηθεῖ πνευματικῶς.

Εἶναι χαρακτηριστικό, δέ, ὅτι κατ' ἀρχάς, ὁ Ἀδάμ δέν πλάσθηκε μέσα στον Παράδεισο. Στόν Παράδεισο τόν ἔβαλε ὁ Θεός καί αὐτό δηλώνει ὅτι ὁ Δημιουργός ἤθελε νά δώσει στον Ἀδάμ νά καταλάβει πόσο Ἀγαθός ἦταν ὁ Πλάστης του· ὅτι, ἀπό τή μία πλευρά, ὁ Παράδει-

σος δέν ἀνήκει δικαιοματικά σ' αὐτόν, ἀλλήλα, ἀπό τήν ἄλληλ, τοῦ τόν χάρισε νά διαμένει ἐκεῖ· καί, βέβαια, ἐξαρτᾶται ἀπό τή χρήση τοῦ δώρου τῆς ἐλευθερίας του τό νά μείνει παντοτινά μέσα στον Κῆπο αὐτό. Καί ὁ Ἀδάμ εἰσῆλθε, γιά νά δοξολογεῖ τόν Θεό, νά Τόν εὐχαριστεῖ, ἀλλήλα καί γιά νά καταρτισθεῖ, δηλαδή

«Ὅταν οἱ ἄνθρωποι ἀπομακρύνονται ἀπό τόν Θεό, τότε προσεγγίζει ὁ διάβολος.

νά τελειοποιηθεῖ πνευματικῶς. Ἔτσι, ὁ Θεός δίνει καί ἐντολή στον Ἀδάμ. Ζητεῖ νά τόν φυλάττει καί νά ἐργάζεται. Ἐδῶ εἶναι ἡ σοφή παιδαγωγία τοῦ Θεοῦ πρὸς τόν ἄνθρωπο γιά τόν καταρτισμό του, γιά τήν αἰώνια μακαριότητά του κοντά στον Θεό.

Ὡστόσο, ἔρχεται ὁ πειραστής, ὁ ἀρχέκακος, ὁ ἀρχηγός τοῦ ψεύδους, ὁ μισόκαλος, ὁ ἀποστάτης, ὁ διάβολος, ἡ πηγὴ τοῦ κακοῦ καί τῆς διαβολῆς, μέ τό σχῆμα τοῦ ὄφι, καί, ὡς πανοῦργος, ρίχνει πρῶτα τήν Εὐά στήν ἀμαρτία καί ἐκείνη, στή συνέχεια, παρασύρει τόν Ἀδάμ στήν παρακοή. Διαπιστώνεται, ἐδῶ, ὅτι, ὅταν οἱ ἄνθρωποι ἀπομακρύνονται ἀπό τόν Θεό, τότε προσεγγίζει ὁ διάβολος.

Ἀπό τό βιβλίον, Ὁ Ἀδάμ, Μητροπολίτης Μάνης κ. Χρυσόστομος Γ'

Ποιός είναι πλούσιος και ποιός φτωχός

Πρίν από λίγες εβδομάδες έκλεισε ή περίοδος τῶν Ἑορτῶν, ή όποία, ὅπως συνήθως, μᾶς παρέσυρε σέ μία καναταναλωτική μανία ἀγορῶν καί δώρων, ὅπως καί σέ μία –βουλημική σχεδόν– πολυφαγία, ἐπειδή ἔτσι εἴθισται νά θεωροῦμε ὅτι γιορτάζουμε τίς Ἄγιες Ἡμέρες... Μοῦ φαίνεται, λοιπόν, πῶς εἶναι κατάλληλη περίοδος νά σᾶς διηγηθῶ μία μικρή ἱστορία, πού μοῦ ἔστειλε μία φίλη ἀπό τήν Ἀμερική. Πιστεύω ὅτι ἔχει κάτι ἰδιαίτερο νά μᾶς πῆι.

Κάποτε ἕνας πατέρας ἀπό μία πολύ εὐπορη οἰκογένεια θέλησε νά δώσει στόν πρωτότοκο γιό του μία εὐκαιρία νά συνειδητοποιήσει τό πόσο πλούσιοι ἦταν καί, συγχρόνως, νά τοῦ δείξει τό πῶς ζοῦνε, ἀντίστοιχα, οἱ φτωχοί ἄνθρωποι. Τόν πῆρε, λοιπόν, καί πῆγαν νά περάσουν λίγες μέρες σέ μία συγγενική τους φτωχή οἰκογένεια, πού ζοῦσε σέ μία ἀγροτική περιοχή τῆς χώρας.

Οἱ μέρες πέρασαν καί, καθώς ἄρχισε τό ταξίδι τοῦ γυρισμοῦ στήν πόλη, ὁ πατέρας θέλησε νά μάθει τίς ἐντυπώσεις καί τά συμπεράσματα τοῦ παιδιοῦ του.

Ἀκολούθησε ὁ πῶς κάτω διάλογος:

– Πῶς σοῦ φάνηκε αὐτή ή ἐπίσκεψη, παιδί μου;

– Ἦταν ὑπέροχα, πατέρα!

– Εἶδες πῶς ζοῦν αὐτοί οἱ ἄνθρωποι;

– Ναί, βέβαια, πατέρα.

– Πές μου, λοιπόν, τί κατάλαβες ἀπό ὅλα αὐτά πού εἶδες;

Τό παιδί φάνηκε νά συγκεντρώνεται γιά λίγο καί μετά, σάν ν' ἀπαριθμοῦσε μέ τή σειρά τίς σκέψεις του, ἄρχισε νά λέει:

– Εἶδα, πατέρα, ὅτι: Ἐμεῖς ἔχουμε ἕναν σκύλο καί αὐτοί ἔχουν τρεῖς. Ἐμεῖς ἔχουμε μία πισίνα, πού φτάνει μέχρι τή μέση τοῦ κῆπου μας καί αὐτοί ἔχουν ἕνα ποτάμι πού δέν μπορεῖς νά ξεχωρίσεις ἀπό πού ἀρχίζει καί πού σταματάει. Τό βράδυ στήν αὐλή τους ἔχουν χιλιάδες ἀναμμένα ἄστρα πού δέν ἔχω δεῖ ποτέ στόν δικό μας κῆπο, ἄν καί φωτίζεται ἀπό ἐκεῖνα τά μεγάλα στρογγυλά φῶτα. Τό δικό μας οἰκόπεδο ἔχει φράχτη γύρω γύρω, ἐνῶ τά δικά τους χωράφια εἶναι ἀνοιχτά καί ἐλθεύθερα, γιά νά βλέπουν ὡς πέρα τόν ὀρίζοντα. Ἐμεῖς ἔχουμε ὑπηρέτες πού μᾶς φροντίζουν, ἀλλά συχνά κάνουν ἐσένα νά φωνάζεις καί τή μαμά νά παραμονιέται ὅτι δέν κάνουν καλή τή δουλειά τους, ἐνῶ αὐτοί χαίρονται νά φροντίζουν καί νά περιποιοῦνται ὁ ἕνας τόν ἄλλον, ὅπως καί ἐμᾶς τοῦς φιλοξενούμενους. Ἐμεῖς πρέπει νά ἀγοράζουμε ὅλα αὐτά πού τρῶμε, ἐνῶ αὐτοί τά ἔχουν ὅλα ἀπό δικά τους, ἀπό αὐτά πού ἔχουν στή δική τους αὐλή καί στό κοτέτσι τους. Ἐμεῖς ὅλο νοιαζόμαστε γιά τό πότε λήγουν τά τρόφιμα πού ἔχουμε στά ψυγεῖα μας, ἐνῶ αὐτοί τά ἔχουν ὅλα φρέσκα, κάθε μέρα.

Τό παιδί σάν νά κοντοστάθηκε γιά

κάποια δευτερόλεπτα, ἀλλὰ ἀμέσως συνέχισε μέ περισσότερη ὀρμή:

– Ἐμεῖς τὸν παππού καί τή γιαγιά τοὺς βλέπουμε μόνο λίγες μέρες τὸν χρόνο. Αὐτοὶ τοὺς ἔχουν κοντά τους καί τὰ παιδιά ἔχουν χορτάσει ἀπὸ ὥραια παραμύθια, ἐνῶ ἐμένα τί παραμύθι νά μοῦ πεῖ ἡ καημένη ἡ Λάκια ἀπὸ τίς Φιλιππίνες; Ἐμεῖς σπάνια τρῶμε μαζὶ, γιατί καί ἐσύ καί ἡ μαμά ἔχετε πάντα πολλὲς δουλειές καί ὑποχρεώσεις, ἐνῶ αὐτοὶ περνοῦν τόσο ὥραια ὅλοι μαζὶ γύρω ἀπὸ τὸ βραδινὸ τραπέζι. Αὐτοὶ εἶδες πόσο χαρούμενοι γύρισαν ὅλοι μαζὶ τὴν Κυριακὴ τὸ πρωὶ ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, ἐνῶ ἐμεῖς ξυπνᾶμε συνήθως μέ τὸ ζόρι καί μέ γκρίνια, ὅταν κοντεύει πιά μεσημέρι...

Ὁ πατέρας εἶχε μείνει ἄφωνος. Ὁ μικρός, βλέποντας τὴν ἔκφραση πού εἶχε

τό πρόσωπο τοῦ πατέρα του, πῆρε τὸ χέρι του καί, χαϊδεύοντάς το, πρόσθεσε:

– Δέν πειράζει, ὅμως, πατέρα, μὴ στενοχωριέσαι! Ἐγὼ θέλω νά σ' εὐχαριστήσω, γιατί, τώρα πού βλέπεις πὼς μεγαλώνω, μοῦ ἔδωσες αὐτὴ τὴν εὐκαιρία, γιὰ νά καταλάβω τὸ πόσο φτωχοὶ εἴμαστε ἐμεῖς ἐκεῖ στὴν πόλη ὅπου ζοῦμε...

Εὐλογημένη ἄς εἶναι ἡ ἄδολη σκέψη καί ἡ εὐθυκρισία τῆς ἀθωότητας τοῦ παιδιοῦ, πού μπόρεσε νά ξεχωρίσει τὸ ποιὸς εἶναι στὴν πραγματικότητα φτωχός καί ποιὸς πλούσιος!

Μερόπη Ν. Σπυροπούλου,
Ὁμότιμη Καθηγήτρια
Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν

Ὅμπρέλλα ἢ ἀγκαλιά;

Ὁ διάβολος ἀποκτᾶ ἐξουσία πάνω στόν ἄνθρωπο ὄχι κατά τρόπο μαγικό, ἀλλῆ μὲ τὴν ἐλεύθερη συγκατάθεση τοῦ ἀνθρώπου. Γι' αὐτό καί ἡ ἀπαλλαγὴ ἀπὸ τὴν ἐπήρεια τῶν δαιμόνων δέν μπορεῖ νά γίνει μὲ τρόπο μαγικό, π.χ. φορώντας ἀπλῶς ἓναν σταυρό ἢ πίνοντας ἓνα μπουκάλι ἁγιασμό! Χρειαζέται πρῶτα νά συνειδητοποιήσουμε, πῶς, γιὰ νά κλείσουν οἱ πόρτες εἰσόδου τῶν δαιμόνων καί γιὰ νά ἀνοίξει ἡ θύρα ἐλέους τοῦ Θεοῦ, χρειάζεται «δουλειά», ὄχι μόνο ἀπὸ τοὺς ἱερεῖς, ἀλλῆ καί ἐκ μέρους μας.

Ἕνας Τοῦρκος ἀξιωματικός, βαριά ἄρρωστος, ἔστειλε στόν Ἅγιο Κοσμᾶ τὸν Αἰτωλὸ μιά λεκάνη μὲ νερό, γιὰ νά τὴν εὐλογήσει, ὥστε νά τὴν πιεῖ ὡς φάρμακο. Ὁ Ἅγιος, κάνοντας σωστὴ διάγνωση, τοῦ πρότεινε κάποιο ἄλλο φάρμακο, πολὺ ἀκριβότερο.

— *Θά σοῦ εὐλογήσω, τοῦ λῆει, τό νερό μὲ δύο προϋποθέσεις: Πρῶτον, νά*

σταματήσεις νά μπεροπίνεις καί, δεύτερον, νά δώσεις ἐλεημοσύνη τὸ 1/10 τῆς περιουσίας σου.

Ὁ διάβολος ἀποκτᾶ ἐξουσία πάνω στόν ἄνθρωπο ὄχι κατά τρόπο μαγικό, ἀλλῆ μὲ τὴν ἐλεύθερη συγκατάθεση τοῦ ἀνθρώπου.

Μέ ἄλλα λόγια, ὁ Ἅγιος εἶπε στόν Τοῦρκο: «Δέν εἶμαι μάγος», καί «ἂν θέλεις νά γίνεις «ΚΑΛΑ» (μὲ κεφαλαῖα) ἀγωνίσου ἐσὺ ὁ ἴδιος νά ἐλευθερωθεῖς ἀπὸ τὰ τυραννικά ἀφεντικά πού λῆγονται πνεῦμα φιληδονίας καί πνεῦμα φιλαργυρίας. Ἐτσι, θά γίνεις καί «καλᾶ» (μὲ μικρά), δηλαδή θά θεραπευθεῖς ἀπὸ τὴν ἀρρώστια».

Ὁ Τοῦρκος ὑποσχέθηκε ὅτι θά κάνει αὐτά πού τοῦ ζήτησε ὁ Ἅγιος, καί μόνο τότε ὁ Ἅγιος Κοσμᾶς τοῦ ἔστειλε τὸν ἁγιασμό.

Ἐπομένως, τὴν Ἐκκλησία καί τὰ ἁγιαστικά Της μέσα δέν πρέπει νά τὰ

Ἐπομένως, τήν Ἐκκλησία καί τά
ἁγιαστικά Της μέσα δέν πρέπει νά τά
βλέπουμε σάν μιά «ὀμπρέλλα» πού θά
τήν χρειάζομαστε μόνο «ὅταν βρέχει».

βλέπουμε σάν μιά «ὀμπρέλλα» πού θά
τήν χρειάζομαστε μόνο «ὅταν βρέχει»,
ἀλλήλ νά τήν ἀναζητοῦμε ὡς τόν χῶρο,
ὅπου, ἐργαζόμενοι σταθερά τό θέλημα
τοῦ Θεοῦ, θά Τόν γνωρίζουμε καί θά
Τόν ἀγαπᾶμε κάθε μέρα καί περισσότε-
ρο. Μόνο μέ μιά τέτοια συνειδητή καί
σταθερή σχέση μέ τόν Θεό μποροῦμε νά

Τήν Ἐκκλησία νά τήν ἀναζητοῦμε ὡς
τόν χῶρο, ὅπου, ἐργαζόμενοι σταθερά
τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, θά Τόν γνωρίζου-
με καί θά Τόν ἀγαπᾶμε κάθε μέρα καί
περισσότερο.

νιώθουμε ἀσφαλεῖς μέσα στήν ἀγκαλιά
Του, καί δυνατοί γιά νά ἀντιμετωπίζουμε
νικηφόρα κάθε δαιμονική ἐνέργεια καί
ἐπιβουλή.

Ἄρχιμανδρίτης
Βαρνάβας Λαμπρόπουλος

Ἐνημέρωση πρὸς τοὺς Ἀναγνώστες τοῦ περιοδικοῦ μας

Ἀγαπητοί μας Ἀναγνώστες,

Μέ τήν εὐκαιρία τῆς εἰσόδου μας στό νέο ἔτος 2026, ἐπιθυμοῦμε νά σᾶς
ἀπευθύνουμε τίς θερμότερες εὐχές μας γιά ὑγεία, πνευματική προκοπή καί κάθε
εὐλογία Θεοῦ στή ζωή καί τά ἔργα σας.

Αἰσθανόμαστε τήν ἀνάγκη νά ἐκφράσουμε τίς ὀλόθερμες εὐχαριστίες μας πρὸς
ἐκείνους ἀπό ἐσᾶς πού ἔχουν ἤδη προβεῖ στήν καταβολή τῆς Συνδρομῆς/Δωρεᾶς
τους. Ἡ συνέπειά σας αὐτή ἀποτελεῖ γιά ἐμᾶς πολύτιμη στήριξη καί ἔμπρακτε
ἀπόδειξη τῆς ἀγάπης σας πρὸς τό ἔργο πού ἐπιτελεῖται μέσω τῶν σελίδων τοῦ
περιοδικοῦ μας.

Πρὸς βελτίωση τῆς ἐπικοινωνίας μας καί λαμβάνοντας σοβαρά ὑπ' ὄψιν τά
παράπονα Ἀναγνωστών, οἱ ὁποῖοι σέ πολλές περιπτώσεις δέν λαμβάνουν τό
περιοδικό μέσω τοῦ ἀπλοῦ ταχυδρομείου, σᾶς ἐνημερώνουμε ὅτι θά ἐπιχειρηθεῖ
ἡ ἀποστολή τῶν τευχῶν μέσω ὑπηρεσίας ταχυμεταφορῶν (Courier). Στόχος μας
εἶναι ἡ διασφάλιση τῆς ἔγκαιρης καί ἀσφαλοῦς παράδοσης τοῦ περιοδικοῦ σέ
κάθε συνδρομητή μας, ἀποφεύγοντας καθυστερήσεις.

Λόγω τοῦ αὐξημένου κόστους πού συνεπάγεται αὐτή ἡ ἀναβάθμιση τῶν
ὑπηρεσιῶν μας, ἀλλήλ καί τῶν γενικότερων ἐξόδων ἐκτυπώσεως, παρακαλοῦμε
εὐγενικά τοὺς φίλους συνδρομητές πού γιά ὅποιονδήποτε λόγο ἐκκρεμεῖ ἡ ἀπο-
στολή τῆς Συνδρομῆς/Δωρεᾶς τους, νά μᾶς τήν ἀποστείλουν. Ἡ δική σας ἀρωγή
εἶναι ζωτικῆς σημασίας, γιά νά παραμείνει τό περιοδικό μας μιά ζωντανή καί συ-
νεπῆς παρουσία.

Σᾶς εὐχαριστοῦμε πού εἶστε συνοδοιπόροι σέ αὐτή τήν προσπάθεια καί εὐχό-
μαστε τό 2026 νά εἶναι ἔτος καρποφόρο καί σωτήριο γιά ὅλους μας!

ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΣΤΕΓΗ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

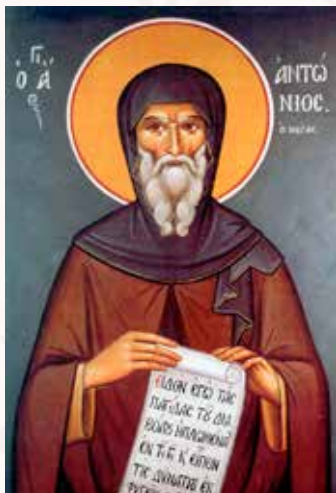
Ὁ Μέγας Ἀντώνιος

Τό παρόν εἶναι ἀπόσπασμα κατ' ἐπιλογὴν ἀπὸ τό ἔργο τοῦ Μ. Ἀθανασίου «Βίος καί πολιτεία τοῦ Ὁσίου Ἀντωνίου» (Τόμ. 33, σελ. 11-57 ΒΕΠ).

Εἶναι γνωστό τό ὅτι ὁ Μέγας Ἀντώνιος ἄκουσε τό Εὐαγγέλιο στό ὁποῖο ὁ Κύριος προέτρεψε τόν νεαρό πῶς, ἂν ἤθελε νά γίνεαι τέλειος, θά ἔπρεπε νά πουλήσῃ τά υπάρχοντά του, νά δώσῃ τά χρήματα στούς φτωχοῦς καί νά Τόν ἀκολουθήσῃ. Αὐτό τό ἔκανε ἀμέσως ὁ νεαρός τότε Ἀντώνιος. Οἱ γονεῖς του εἶχαν ἀποβίωσει κι εἶχε μιά μικρότερη ἀδελφή, πού τή φρόντιζε. Τήν ἔβαλε σ' ἓνα εἶδος γυναικείου ἡσυχαστηρίου, κι αὐτός ἔσπαχνε κι ἔβρισκε ἀνθρώπους εὐσεβεῖς, πού ζοῦσαν τή χριστιανική ζωή, καί συζητοῦσε μαζί τους καί ἔβρισκε πολλή τήν ὠφέλεια. Οἱ μεγαλύτεροι τόν εἶχαν ὡς υἱό τους καί οἱ νεώτεροι ὡς ἀδελφούς. Ἐτρωγε μιά φορά τήν ἡμέρα ψωμί καί ἀλάτι κι ἔπινε μόνο νερό.

Ὁ διάβολος τόν πείραζε καί μέ λογισμούς σαρκικούς καί πορνικούς καί μέ πειρασμούς πού ἀφοροῦσαν τά ὑλικά. Αὐτός πού νόμιζε ὅτι θά γίνεαι ἴσος μέ τόν Θεό, ὅταν ξέπεσε ἀπό ἄγγελος πού ἦταν, ἔβληπε τώρα ὅτι ἐμπαιζόταν ἀπὸ ἓναν νεανίσκο. Καί ριχνόταν κάτω αὐτός, πού κατεφρόνησε τή σάρκα, ἀπὸ ἓναν ἄνθρωπο, πού φοροῦσε σάρκα. Ὁ Ἀντώνιος ἔβαλε τόν ἑαυτό του σέ μεγαλύτερους κόπους. Ἐφυγε στά μακράν τῆς κώμης μνήματα καί παρήγγειλε σ'

ἓναν γνώριμό του γιά πολλῆς ἡμέρας νά τοῦ φέρνῃ τόν ἄρτο. Εἰσῆλθε σέ ἓνα μνημα καί, ἀφοῦ ἔκλεισε ὁ γνωστός του τή θύρα, ἔμεινε μόνος μέσα στό μνημα. Ὁ διάβολος δέν μπορούσε νά ὑποφέρει τοὺς τόσους ἀγῶνες τοῦ Ἀντωνίου, ἀλλὰ καί φοβόταν μήπως καί τήν ἔρημο γεμίσει ἀπὸ ἀσκητές, γι' αὐτό, μιά νύχτα, πολλοὶ δαίμονες τόν χτύπησαν τόσο, ὥστε εἶχε πέσει κατάχαμα. Τέτοιες

πληγές δέν θά μπορούσαν νά τοῦ προξενήσουν ἄνθρωποι. Τήν ἐπόμενη ἡμέρα ἦρθε ὁ γνωστός του καί τοῦ ἔφερε ἄρτους. Τόν εἶδε κατάχαμα σάν νεκρό, καί βασιτάζοντάς τον τόν ἔφερε στόν ναό τῆς κώμης.

Ὁ διάβολος τόν πείραζε καί μέ λογισμούς σαρκικούς καί πορνικούς καί μέ πειρασμούς πού ἀφοροῦσαν τά ὑλικά.

Κάθισαν κοντά του συγγενεῖς καί φίλοι καί τόν θεωροῦσαν νεκρό. Κατά τά μεσάνυχτα συνῆλθε ὁ Ἀντώνιος καί παρακάλεσε τόν γνώριμό του νά τόν πάει πάλι στά μνήματα. Ὅλοι οἱ ἄλλοι κοιμοῦνταν καί δέν ζύπνησε κανένα. Ἐκεῖνος τόν πῆγε. Ὁ διάβολος ἐκνευρίστηκε πού ὁ Ἀντώνιος, παρά τοὺς φρικτοὺς πόνους, προσευχόταν στόν Θεό ἐναντίον τους. Τότε προξένησε σεισμό καί ἐμφανίστηκαν πλῆθος δαιμόνων μέ μορφή θηρίων, ἔρπετων, φιδιῶν, σκορπιῶν καί λύκων. Ὅλα ὀρμοῦσαν ἐναντίον του, ἀλλὰ κανένα δέν τόν ἄγγιζε νά τόν βλάψῃ στό παραμικρό,

γιατί ὁ Ἀντώνιος τὰ ἀπέκρουε μέ τίς κατάλληλες προσευχές. Κι ἔλεγε πρὸς αὐτοῦς: «Ἄν εἶχατε ἐξουσία σέ μένα, ἀρκοῦσε ἕνας νά ἔλθει ἐναντίον μου. Ἐπειδή, ὅμως, σᾶς ἐκνεύρισε ὁ Κύριος, ἤλθατε πλῆθος, μιμούμενοι τίς μορφές ἀλόγων ζώων, γιά νά μέ ἐκφοβίσετε». Οἱ δαίμονες ἔτριζαν τὰ δόντια τους, βλῆποντας ὅτι μετὰ ἀπό τὰ τόσα πού τοῦ εἶχαν κάνει ἐμπαίζανε τόν ἑαυτό τους παρά ἐκεῖνον.

Ὁ Κύριος, ὅμως, τὰ ἔβλεπε ὅλα. Ξαφνικά, ὁ Ἀντώνιος εἶδε ἀπό τή στέγη, ἡ ὁποία φάνηκε πῶς ἄνοιξε, κάποια ἀκτίνα φωτός νά ἔρχεται πρὸς αὐτόν. Οἱ δαίμονες τήν ἴδια στιγμή ἐξαφανίστηκαν, ὁ πόνος του ἔπαυσε καί ὁ Ἀντώνιος αἰσθάνθηκε τή βοήθεια καί εἶπε πρὸς τήν ὄψασι: «Ποῦ ἦσουν, καί γιατί δέν φάνηκες ἐξ ἀρχῆς, γιά νά παύσεις τίς ὀδυνες μου;»

Ἔλεγε ὁ Ἀντώνιος πρὸς τοὺς δαίμονες: «Ἄν εἶχατε ἐξουσία σέ μένα, ἀρκοῦσε ἕνας νά ἔλθει ἐναντίον μου. Ἐπειδή, ὅμως, σᾶς ἐκνεύρισε ὁ Κύριος, ἤλθατε πλῆθος, μιμούμενοι τίς μορφές ἀλόγων ζώων, γιά νά μέ ἐκφοβίσετε».

Καί τότε ἄκουσε φωνή νά τοῦ λῆει: «Ἀντώνιε, ἐδῶ ἤμουν καί περίμενα νά δῶ τόν ἀγῶνα σου. Ἐπειδή ὑπέμεινες καί δέν ἠτήθηκες, θά εἶμαι πάντοτε βοηθός σου, καί θά σέ κάνω νά γίνεις γνωστός πανταχοῦ». Αὐτὰ ἄκουσε καί σηκώθηκε καί προσευχόταν, καί αἰσθανόταν τόν ἑαυτό του ὅτι εἶχε περισσότερη δύναμη στό σῶμα του, ἀπό ἐκείνη πού εἶχε πρωτίτερα. Καί ἦταν τότε κοντά στά τριανταπέντε του χρόνια.

Περίπου εἴκοσι χρόνια ἔμεινε ἔτσι ἀγωνιζόμενος καί δέν τόν ἔβλεπε κανείς. Μετὰ ἀπό αὐτὰ πολλοί πού ζήλευ-

Κι ἔλεγε ὁ Ἀντώνιος πρὸς τοὺς δαίμονες: «Ἄν εἶχατε ἐξουσία σέ μένα, ἀρκοῦσε ἕνας νά ἔλθει ἐναντίον μου. Ἐπειδή, ὅμως, σᾶς ἐκνεύρισε ὁ Κύριος, ἤλθατε πλῆθος, μιμούμενοι τίς μορφές ἀλόγων ζώων, γιά νά μέ ἐκφοβίσετε».

αν τήν ἄσκησή του καί ἤθελαν νά τόν συναντήσουν, ἄνοιξαν βιαίως τή θύρα του, καί ἐξῆλθε ὁ Ἀντώνιος, σάν ἀπό κάποιο ἄδυτο, μυσταγωγημένος, καί θεοφορούμενος, καί πρώτη φορά φάνηκε μπροστά τους. Θαύμασαν πού τόσα χρόνια κλεισμένος δέν εἶχε στό σῶμα καμιά ἀλλοίωση, ἀλλῆ οὔτε καί στό πνεῦμα. Πολλοὺς τότε ἀσθενεῖς θεράπευσε ὁ Κύριος δι' αὐτοῦ, καί ἀπό δαιμόνια τοὺς καθάρισε. Καί τοὺς εἶπε νά μὴν προτιμοῦν τίποτε ἀπό τήν ἐν Χριστῷ ἀγάπην. Πολλοὶ τότε ἀσπασθήκαν τόν μοναχικό βίον, κι ἔτσι ἔγινε, ὥστε ἡ ἔρημος νά γίνῃ πόλη μοναχῶν, πού ἀπό μόνοι τους προτίμησαν νά ἀπογραφοῦν ὡς πολῖτες τῆς Οὐράνιας πολιτείας.

Ἐλεγε ὁ Ἀντώνιος ὅτι ὁ διάβολος δέν ἔχει καμιά ἐξουσία ἐπάνω τους, ἐκτός καί ἂν τοῦ ἐπιτρέψει ὁ Θεός νά τοὺς πειράξῃ, ὅπως τόν Ἰώβ. Ὅχι μόνο σ' αὐτοὺς ἀλλῆ οὔτε στοὺς χοίρους ἔχει ἐξουσία, γιατί ἔχει στό Εὐαγγέλιο ὅτι: «τόν παρακαλοῦσαν νά τοὺς ἐπιτρέψει νά πᾶνε στοὺς χοίρους» (Ματθ. 8, 31). Ἐάν οὔτε στοὺς χοίρους ἔχουν ἐξουσία, πολὺ περισσότερο δέν ἔχουν ἐξουσία στοὺς κατ' εἰκόνα Θεοῦ πηλασμένους ἀνθρώπους.

Νικόλαος Σωτ. Πουρναρᾶς,
Δ.Θ.

Σημείωση: Λόγω κάλυψης τοῦ προβλεπόμενου χώρου, τό παρόν θά συνεχιστεῖ σέ ἐπόμενο τεῦχος.

Οἱ Ἀντιεξουσιαστές Τρεῖς Ἱεράρχες...

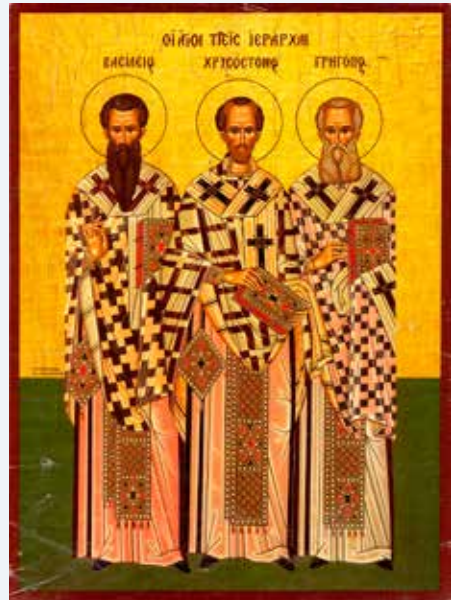
Σήμερα, πού ἡ ἐποχή μας χαρακτηρίζεται ἀπό τόσο ἔντονη κοινωνική ἀδικία, πού καθένας νιώθει «τό δίκαιο νά τόν πνίγει» καί εἶναι στά ὄρια νά πάρει «τόν νόμο σά χέρια του», πού εἶναι ἔτοιμος νά ὀργανωθεῖ καί νά ἀγωνισεῖ ἐναντίον ὄλων αὐτῶν, πού ἔμμεσα ἢ ἄμεσα τόν ἐκμεταλλεύονται καί τοῦ «ρουφᾶνε τό αἷμα», πυκνώνοντας τίς τάξεις τῶν «ἀγανακτησμένων»· σήμερα, λοιπόν, πού συμβαίνουν ὄλα τά παραπάνω, τί θά μπορούσαν νά ποῦν στούς ἀνθρώπους τῆς σημερινῆς ἐποχῆς τρία γεροντάκια πού ἔζησαν τόσο παλιά;

Θά ἔλεγα ὅτι οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες εἶναι τά πιό κατάλληλα καί ἐπίκαιρα πρόσωπα γιά τούς ἀνθρώπους τῆς σημερινῆς ἐποχῆς. Γιατί, χωρίς ὑπερβολή, ἀνήκουν στόν λεγόμενο «ἀντιεξουσιαστικό χῶρο»!

Θά ἔλεγα ὅτι οἱ Τρεῖς Ἱεράρχες εἶναι τά πιό κατάλληλα καί ἐπίκαιρα πρόσωπα γιά τούς ἀνθρώπους τῆς σημερινῆς ἐποχῆς. Γιατί, χωρίς ὑπερβολή, ἀνήκουν στόν λεγόμενο «ἀντιεξουσιαστικό χῶρο»! Naί. Ἀντιτάχθηκαν μέ τήν κακῶς ἐννοούμενη ἐξουσία καί δέν δίστασαν νά τά βάλουν μέ τούς ἰσχυροῦς τῆς ἐποχῆς τους.

Γιά νά θυμηθοῦμε:

Ὁ Μέγας Βασίλειος βρέθηκε ἀντιμέτωπος μέ τόν αὐταρχικό ἔπαρ-

χο Μόδεστο, πού «ἀπειλοῦσε θεοῦς καί δαίμονες», γιά νά ἀρέσει στόν αἰρετικό αὐτοκράτορα του Οὐάλην. Ὁ Ἱερός Χρυσόστομος βρέθηκε ἀντιμέτωπος μέ τή ματαιόδοξη αὐτοκράτειρα Εὐδοξία καί τίς μηχανορραφίες της, γιά νά τόν ἐξοντώσει. Ὁ Γρηγόριος ὁ Θεολόγος βρέθηκε ἀντιμέτωπος μέ τούς πληρωμένους ἐγκληματίες, πού ἤθελαν νά τοῦ κλείσουν τό στόμα.

Ἀντιτάχθηκαν μέ τήν κακῶς ἐννοούμενη ἐξουσία καί δέν δίστασαν νά τά βάλουν μέ τούς ἰσχυροῦς τῆς ἐποχῆς τους.

Κι αὐτά, γιατί ἐνοχλοῦσε τό κήρυμά τους, ἔλεγε ἡ ἀκεραιότητα τοῦ ἥθους τους.

Προσπάθησαν νά τοὺς ἐξαγοράσουν, δέν πουλήθηκαν. Τοὺς ἀπειλήσαν, δέν φοβήθηκαν. Τοὺς κακοποίησαν, δέν λύγισαν! Κι ὁ ἀγώνας τους, ὅμως, ἦταν κι αὐτός εὐγενής!

Προσπάθησαν νά τοὺς ἐξαγοράσουν, δέν πουλήθηκαν. Τοὺς ἀπειλήσαν, δέν φοβήθηκαν. Τοὺς κακοποίησαν, δέν λύγισαν!

Δέν πῆραν τὰ καθρόνια στά χέρια, δέν ἔκαναν καταστροφές, δέν ἐπιδόθηκαν σέ «πλιάτσικο», δέν φόρεσαν κουκούλλες! Ἔκαναν τόν ἀγῶνα τους ἐπώνυμα καί ὄχι ὡς «γνωστοί ἄγνωστοι». Γι' αὐτό καί ὁ ἀγώνας τους δέν ἦταν περιθωριακός, ἀλλῆλὰ στό ἐπίκεντρο τῆς κοινωνίας καί τῶν ἐξελιξέων καί εἶχαν τήν ἐκτίμηση, τόν σεβασμό καί τή συμπαράσταση τοῦ λαοῦ, χάριν τοῦ ὁποίου ἀγωνίζονταν!

Τό μυστικό τους; Κοινό καί γιά τοὺς τρεῖς: Ἡ ζωντανή σχέση τους μέ τόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία. Ἀπό κεῖ

Κι ὁ ἀγώνας τους, ὅμως, ἦταν κι αὐτός εὐγενής! Δέν πῆραν τὰ καθρόνια στά χέρια, δέν ἔκαναν καταστροφές, δέν ἐπιδόθηκαν σέ «πλιάτσικο», δέν φόρεσαν κουκούλλες!

ἀντλοῦσαν θάρρος, δύναμη, σταθερότητα, διάκριση. Ἡ σχέση τους μέ τόν Κύριο, ἄνοιγε τοὺς ὀρίζοντές τους καί μποροῦσαν νά διακρίνουν καί νά κρί-

νουν σωστά τὰ ἀνθρώπινα πράγματα, ὅπως τό εἶπε ὁ Κύριος: «καί γνώσεσθε τήν ἀλήθειαν καί ἡ ἀλήθεια ἐλευθερώσει ὑμᾶς» (Ιω. 8, 32) ἐνῶ διαβεβαίωνε ὅτι «ἐγώ εἰμί ἡ Ὁδός καί ἡ Ἀλήθεια καί ἡ Ζωή» (Ιω. 14, 6). Ἡ σχέση μέ τόν Χριστό εἶναι σχέση μέ τήν Ἀλήθεια καί σχέση μέ τή μοναδική προϋπόθεση νά εἶναι κανεῖς ἐλευθερός!

Ἐσ μή μᾶς διαφεύγει ὅτι ὑπάρχουν κῶροι, «κέντρα ἀποφάσεων», ἀντιλήψεις, πού δέν θέλουν νά ἔχουμε σχέση μέ τόν Θεό καί τήν Ἐκκλησία Του. Εἰδικά, δέν θέλουν οἱ νέοι νά ἔχουν

Τό μυστικό τους; Κοινό καί γιά τοὺς τρεῖς: Ἡ ζωντανή σχέση τους μέ τόν Χριστό καί τήν Ἐκκλησία. Ἀπό κεῖ ἀντλοῦσαν θάρρος, δύναμη, σταθερότητα, διάκριση.

αὐτή τή σχέση. Γιατί; Ἐπειδή κάποιοι δέν θέλουν νά εἶμαστε ἐλευθεροί. Φοβοῦνται, ἰδιαίτερα, τοὺς ἐλευθερούς νέους, γιατί δέν εἶναι διαχειρίσιμοι!

Νά παραμείνουμε ἐνωμένοι μέ τόν Κύριο καί τήν Ἐκκλησία Του, γιά νά παραμείνουμε ἐλευθεροί, ἀλύγιστοι, ἀνυποχώρητοι καί σταθεροί στίς ἀρχές μας! Γιά νά ἔχει νόημα, νά εἶναι ὁμορφος καί ἀποτελεσματικός ὁ ἀγώνας μας. Ὅπως καί ὁ ἀγώνας τῶν Τριῶν Ἱεραρχῶν.

π. Β

Νέος χρόνος, νέες ελπίδες

‘Ο καινούργιος χρόνος μᾶς ἦρθε γεμάτος ἐλπίδες, ὑποσχέσεις, ὄνειρα. Τί εἶναι ὁ χρόνος; Ἄγνωστος καί ἀπροσδιοριστος στήν οὐσία του. ‘Ο Μέγας Βασίλειος προσδιορίζει τόν χρόνο σάν τό διάστημα πού ἀκολουθεῖ τήν πορεία τοῦ κόσμου. Ἀπλᾶ, μπορούμε νά ἰσχυριστοῦμε πώς εἶναι ἡ συνεχῆς ροή, ἡ ἀσταμάτητη ἐναλλογή τῶν γεγονότων, τῶν πάντων. ‘Ο χρόνος μοιάζει μ’ ἕνα ποτάμι πού κυλάει ἀδιάκοπα. Ἄρχισε ἀπό τότε πού δημιουργήθηκε ὁ κόσμος καί συμπορεύεται ἀσταμάτητα μαζί του. Ὅπως καί νά τό κάνουμε, ὁ χρόνος εἶναι ἀχώριστος σύντροφός μας. Ὅπως δὴποτε καί χρήσιμος καί ἀναγκαῖος γιά τή ζωή μας, ἀδύνατον νά τοῦ ξεφύγουμε καί ἀδύνατον νά ὑπάρξουμε χωρίς αὐτόν.

Τί εἶναι ὁ χρόνος; Ἄγνωστος καί ἀπροσδιοριστος στήν οὐσία του.

Εἶναι βεβαιωμένη ἀλλᾶ καί βιούμενη ἀλήθεια πώς, ὅσο στοχάζεσαι τό

αὔριο μέ τήν αἰώνια προοπτική του καί βάζεις στόχους καί σκοπούς, δίνεις νόημα στό παρόν. Καί ὅταν τήν καθημίᾳ στιγμή ἀγωνίζεσαι νά τοῦς πραγματώσεις, τότε δημιουργεῖς τό μέλλον, ἀξιοποιεῖς τίς δυνατότητές σου καί ὠριμάζεις στή ζωή.

Ἦρθε ὁ νέος χρόνος καί τόν πανηγυρίσαμε, τόν δεχθήκαμε μέ κρυφές ἐλπίδες, μουσικές προσδοκίες, χρυσᾶ ὄνειρα. Ἰκανοποιηθήκαμε μέ τήν ἀνταλλαγή τυποποιημένων εὐχῶν, καί θελήσαμε μ’ αὐτές τίς ρηχές εὐχές νά εἰρηνεύσουμε τήν ταραγμένη ψυχῆ μας;

Εἶναι βεβαιωμένη ἀλλά καί βιούμενη ἀλήθεια πώς ὅσο στοχάζεσαι τό αὔριο μέ τήν αἰώνια προοπτική του καί βάζεις στόχους καί σκοπούς, δίνεις νόημα στό παρόν.

Καί ὅμως μέσα σ’ αὐτό τό ἀπειροελάχιστο σημεῖο τοῦ χρόνου, τό παρόν, μπορούμε νά ἐξασφαλίσουμε ὄχι μόνο τό μέλλον μας σ’ αὐτό τόν κόσμο, ἀλλᾶ τό αἰώνιο παρόν στόν μέλλοντα αἰῶνα.

Σ’ αὐτή τήν πορεία ἀπό τό παρόν στό αἰώνιο μᾶς καλεῖ ὁ Θεός νά προχωρήσουμε καί φέτος, δηλαδή ἀπό τήν ἀπελπισία τῆς αὐτονομίας μας, πού θεοποιεῖ τόν θάνατο, στήν εὐλογημένη ἐξάρτησή μας ἀπό τήν ἀγάπη Του, πού εἶναι ἡ μοναδική μας ἐλπίδα. Ἔτσι μπαίνουμε στήν αἰωνιότητα.

Ίκανοποιηθήκαμε μέ τήν ανταλλαγή τυποποιημένων εϋχῶν, καί θελήσαμε μ' αὐτές τίς ρηχές εϋχές νά εἰρηνεύσουμε τήν παραγμένη ψυχή μας;

Ἐλῆατε μέ τόν νέο χρόνο νά σπάσουμε τό ἀσφυκτικό κατεστημένο τῆς πηλαδαρότητας καί τῆς κακομοιριάς. Ὁ ποιητικός στοχασμός μᾶς μιλάει γι' αὐτή τήν εὐκαιρία :

*«κυλοῦν τά χρόνια, οἱ μῆνες, οἱ μέρες μέ γοργό ρυθμό,
καί εἶναι ὅλες μετρημένες ἀπό τόν Δημιουργό».*

Ὁ πατερικός στοχασμός τοῦ Ἱεροῦ Χρυσοστόμου δίνει τή δική του διάσταση γιά τή σωστή καί ὀλοκληρωμένη ἐπένδυση τοῦ χρόνου στή φευγαλέα καθημερινότητά μας: *«χρόνον ὑμῖν δέδωκα πρὸς τό μαθεῖν τήν τέχνην τῆς εὐλαβείας».* Καί ἀσφαλῶς τώρα στήν ἀρχή τοῦ χρόνου, ἔχουμε καί ἐμεῖς, οἱ Ὁρθόδοξοι Χριστιανοί, τή δική μας σωτήρια ἐπανεκκίνηση, πού ἀφήνει πίσω της ὅλα τά ἀποκαΐδια ἐνός πολιτισμοῦ πού θεοποίησε τή σάρκα καί ἀπογείωσε ὅλα τά πάθη ὡς φυσιολογικό τρόπο ζωῆς, καί μάλιστα μέ πολιτική βούληση! Γιατί ἀκόμα δέν χάθηκε ἀπό τή συνείδησή μας ἡ χριστιανική ἀγάπη, ἡ ὁποία μέ τίς πολυτρόπες ἐκδηλώσεις της κρατᾷ ἀκόμα ζωντανές τίς ἐλπίδες μας, πού μποροῦν δυναμικά καί ἀνεπίστροφα νά διαλύσουν τά σύννεφα τῆς μελαγχολίας καί τῆς κατάθλιψης καί νά σκορπίσουν γύρω μας χαμόγελα ἀνεπιτήδευτης καλοσύνης, πηγαίας χαρᾶς καί μόνιμης εἰρήνης!

Ἡ ἑλληνική ποίηση ἔχει καί αὐτή τό μερίδιό της στίς σκέψεις μας. Ὁ Ἰωάννης Πολέμης στιχουργεῖ περὶ τοῦ χρόνου: *«Δέ μέ φοβίζεις, οἱ δικοί μου πόθοι πετοῦν σέ κόσμο πού ποτέ δέν εἶδες, κι ἀκούραστα ἡ ζωή μου κλώθει ἄλλης ζωῆς ἀνέγγιχτες ἐλπίδες».*

Ἄγιορείτης Μοναχός βλέπει τίς διαστάσεις τοῦ χρόνου ὡς εὐκαιρία εὐλογίας γιά τή ζωή μας: *«Νέος χρόνος προβάλλει ἐνώπιόν σου, ψυχή μου. Πῶς θά χρησιμοποιήσεις τόν χρόνον αὐτόν; Γνώριζε πῶς κάθε ἡμέρα πού δέν θά πενήσεις, πάει χαμένη. Κάθε ἡμέρα πού δεν θά μετανοήσεις, σοῦ προξενεῖ ζημιάν. Κάθε ἡμέρα πού δέν θά ἐλεήσεις, σοῦ στερεῖ τή δυνατότητα νά φθάσεις εἰς 'τό καθ' ὁμοίωσιν'».*

Θέλουμε νά ἐκτιμήσουμε σωστά καί νά κερδίσουμε τόν χρόνο; Ἄς πλησιάσουμε τόν Χριστό, καί τότε ὁ χρόνος θά γίγει γιά μᾶς πραγματικό κρῆμα, πνευματικό κτῆμα, ἄυλο καί ἀνεκτίμητο.

Ἄς πλησιάσουμε τόν Χριστό καί τότε ὁ χρόνος θά γίγει γιά μᾶς πραγματικό κρῆμα, πνευματικό κτῆμα, ἄυλο καί ἀνεκτίμητο.

Μιά ἐπανεκκίνηση πού θά ἀποτυπώσει στή ζωή μας ὅλες ἐκεῖνες τίς ἀναφαίρετες εὐλογίες τοῦ Οὐρανοῦ, οἱ ὁποῖες θά μᾶς ὀδηγήσουν στήν πραγματοποίηση ὀντων τῶν πόθων μας.

Χρόνια πολλὰ καί εἰρηνικά!

Παῦλος Σαββίδης

Ψηφιακή Ύπερασθένεια: Η νέα πρόκληση στην εποχή τῆς ιατρικῆς πληροφορίας

Ἡ ραγδαία ἀνάπτυξη τῆς ψηφιακῆς τεχνολογίας καί ἡ εὐρεία πρόσβαση στό διαδίκτυο ἔχουν μεταμορφώσει καί τόν τρόπο μέ τόν ὁποῖο οἱ ἄνθρωποι ἀναζητοῦν ἱατρικές πληροφορίες. Σήμερα, ἑκατομμύρια χρήστες στρέφονται καθημερινά σέ μηχανές ἀναζήτησης, ἰστοσελίδες καί διαδικτυακές πλατφόρμες, γιά νά ἐρμηνεύσουν συμπτώματα, νά κατανοήσουν πιθανές διαγνώσεις καί νά λάβουν συμβουλές ἀπό τόν ἰατρό τοῦ ἴντερνετ.

Σήμερα, ἑκατομμύρια χρήστες στρέφονται καθημερινά σέ μηχανές ἀναζήτησης, ἰστοσελίδες καί διαδικτυακές πλατφόρμες, γιά νά ἐρμηνεύσουν συμπτώματα, νά κατανοήσουν πιθανές διαγνώσεις καί νά λάβουν συμβουλές ἀπό τόν ἰατρό τοῦ ἴντερνετ.

Ἄν καί ἡ ψηφιακή πληροφορία δύναται νά ἐνισχύσει τήν ἐνημέρωση καί τήν πρόληψη, ἡ ὑπερβολική καί ἀνεξέλεγκτη χρήση της ὁδηγεῖ σέ ἕνα νέο φαινόμενο, ὅπως αὐτό τῆς «ψηφιακῆς ὑπερασθένειας». Πρόκειται γιά μία κατάσταση ὅπου τό ἄτομο, ἀντί νά ἀπευθυνθεῖ σέ ἐξειδικευμένο ἰατρό, καταφεύγει συνεχῶς στό διαδίκτυο, μέ ἀποτέλεσμα νά βιώνει ἄγχος, νά ἐκτίθεται σέ παραπληροφόρηση καί συχνά νά λαμβάνει λανθασμένες ἀποφάσεις γιά τήν ὑγεία του.

Ἡ ψηφιακή ὑπερασθένεια καταγράφεται ὡς ἕνα παγκόσμιο φαινόμενο, μέ τά πιό συχνά ἐπηρεαζόμενα ἡλικιακά γκρουπ νά εἶναι οἱ νέοι ἐνήλικες καί οἱ ἔφηβοι, λόγῳ τῆς ἔντονης χρήσης κινητῶν τηλεφώνων, κοινωνικῶν δικτύων καί συνεχοῦς συνδεσιμότητας. Ὡστόσο, καταγράφεται αὐξανόμενη συχνότητα καί σέ μεγαλύτερες ἡλικίες, καθώς ἡ ψηφιακή τεχνολογία ἔχει γίνει ἀναπόσπαστο μέρος τῆς καθημερινότητας ὄλων μας.

Στό πλαίσιο αὐτό, οἱ ἀσθενεῖς ἐμπιστεύονται περισσότερο τοὺς διαδικτυακοὺς ὑγειονομικοὺς συμβούλους καί συχνά δέν ἀπευθύνονται στόν ἐξειδικευμένο ἰατρό γιά τά προβλήματα ὑγείας τους, εἴτε λόγῳ ἐλλήπιου ἐνημέρωσης εἴτε λόγῳ δυσκολίας πρόσβασης στό σύστημα ὑγείας. Αὐτό ἔχει ὡς ἀποτέλεσμα νά ἀναζητοῦν λύσεις μόνοι τους, νά καταφεύγουν ἀσταμάτητα σέ γενικές καί ἀόριστες συμβουλές ἢ σέ μὴ ἔγκυρες πηγές ὑπερπληροφόρησης, γεγονός πού ἐνισχύει τή σύγχυση καί

Ἡ ψηφιακή ὑπερασθένεια εἶναι μία κατάσταση ὅπου τό ἄτομο, ἀντί νά ἀπευθυνθεῖ σέ ἐξειδικευμένο ἰατρό, καταφεύγει συνεχῶς στό διαδίκτυο, μέ ἀποτέλεσμα νά βιώνει ἄγχος, νά ἐκτίθεται σέ παραπληροφόρηση καί συχνά νά λαμβάνει λανθασμένες ἀποφάσεις γιά τήν ὑγεία του.

Ἡ ἔλλειψη ἐξειδικευμένης καθοδήγησης ὄχι μόνο ἐπιβαρύνει τὴν πορεία τῆς ἐκάστοτε νόσου, ἀλλὰ αὐξάνει σημαντικά καὶ τὸ οἰκονομικὸ φορτίο γιὰ τὸ σύστημα ὑγείας, καθὼς οἱ ἐπιπλοκές πού θά μπορούσαν νά εἶχαν προληφθεῖ, ἀπαιτοῦν πιό σύνθετες καὶ δαπανηρές παρεμβάσεις.

μειώνει τὴν ἀποτελεσματικότητα τῆς φροντίδας πού λαμβάνουν.

Θά πρέπει νά γίνει κατανοητό ὅτι ἡ ἀπουσία καθοδήγησης ἀπὸ εἰδικὸ ἐπαγγελματία ὑγείας, ὀδηγεῖ σέ καθυστερημένη διάγνωση καὶ σέ ἀνεπαρκῆ ἀντιμετώπιση σοβαρῶν νοσημάτων, ἐνῶ ἐπιφορτίζει τὸν ἀσθενῆ μέ μὴ χρηστικές γνώσεις καὶ πληροφορίες.

Τίς περισσότερες φορές ἡ ὑπερασθένεια μεταφράζεται ὡς ἡ ἀδυναμία ἀντίληψης τῶν πραγματικῶν κλινικῶν συμπτωμάτων, μέ ἀποτέλεσμα οἱ ἀσθενεῖς νά προβαίνουν στή λήψη λανθασμένων ἀποφάσεων, νά παραλείπουν ἀπαραίτητες ἐξετάσεις ἢ, ἀντιθέτως, νά προβαίνουν σέ συνεχεῖς, ἄσκοπες ἰατρικές ἐξετάσεις καὶ ἐλέγχους, νά διακόπτουν θεραπιεῖς ἰδίᾳ βουλήσει ἢ νά λαμβάνουν μεγάλο ἀριθμὸ χαπιῶν, καθὼς καὶ νά υἱοθετοῦν παρωχημένες πρακτικές, πού δέν διαθέτουν καμιά ἐπιστημονικὴ τεκμηρίωση.

Ἡ ἔλλειψη ἐξειδικευμένης καθοδήγησης ὄχι μόνο ἐπιβαρύνει τὴν πορεία τῆς ἐκάστοτε νόσου, ἀλλὰ αὐξάνει σημαντικά καὶ τὸ οἰκονομικὸ φορτίο γιὰ τὸ σύστημα ὑγείας, καθὼς οἱ ἐπιπλοκές πού θά μπορούσαν νά εἶχαν προληφθεῖ, ἀπαιτοῦν πιό σύνθετες καὶ δαπανηρές παρεμβάσεις.

Γιὰ νά ἀποφευχθεῖ ἡ ψηφιακὴ ὑπερασθένεια, εἶναι ἀπαραίτητο νά υἱοθετήσουμε μιὰ ἰσορροπημένη καὶ συνειδητὴ χρήση τῆς τεχνολογίας στήν ἱατρικὴ ἀναζήτηση. Αὐτὸ σημαίνει νά

Εἶναι ἀπαραίτητο νά υἱοθετήσουμε μιὰ ἰσορροπημένη καὶ συνειδητὴ χρήση τῆς τεχνολογίας στήν ἱατρικὴ ἀναζήτηση.

θέτουμε σαφῆ ὅρια στὸν χρόνο ἐκθεσης σέ ὀθόνες, νά καθιερώνουμε περιοδούς «ψηφιακῆς ἀποσύνδεσης» μέσα στήν ἡμέρα, νά φιλτράρουμε τίς πληροφορίες, ὥστε νά ἐστιάζουμε μόνο σέ ὄ,τι εἶναι οὐσιαστικὸ καὶ τεκμηριωμένο καὶ νά ἀπευθυνόμαστε μόνο στὸν εἰδικὸ ἱατρὸ μέ τὴν ἀξιόπιστη γνώση καὶ πολυετῆ κλινικὴ ἐμπειρία.

Δρ Τοικρικᾶ Σταματούλα,
Πνευμονολόγος Νοσοκομείου Σωτηρία,
Πρόεδρος Ἑνώσεως Πνευμονολόγων Ἑλλάδας,
Πρόεδρος Ὁμάδας Προαγωγῆς Ὑγείας,
Ἱατρικῆς Ἐκπαίδευσης καὶ Διακοπῆς Καπνίσματος
Εὐρωπαϊκῆς Πνευμονολογικῆς Ἑταιρείας

Γνωριμία με τήν Κλίμακα

Ὁ Ἅγιος Ἰωάννης ὁ Σιναΐτης ἢ τῆς Κλίμακος γεννήθηκε γύρω στό 523 μ.Χ. στή Συρία καί χαρακτηρίζεται ὡς φιλόσοφος μοναχός. Ἡ ἀγάπη του γιά τήν πνευματική ζωή τόν ὀδήγησε στήν ἔρημο, ὅπου ἀσκήθηκε στή μελέτη καί τήν προσευχή. Σέ ἡλικία δεκαἕξι ἐτῶν πῆγε στό ὄρος Σινᾶ καί ἐπιδόθηκε σέ πνευματικούς ἀγῶνες, διπλά στόν φημισμένο ἀναχωρητή Μαρτύριο καί μετά ἀπό τέσσερα χρόνια ἔσκησε ἐκάρη μοναχός. Διετέλεσε καί Ἡγούμενος τῆς Μονῆς τοῦ Σινᾶ. Καρπός τῆς πνευματικῆς του ζωῆς ἀποτελοῦν τά συγγράμματά του *Κλίμαξ* καί *Λόγος πρὸς Ποιμένα*. Τό βιβλίον τῆς *Κλίμακος* ἀποτελεῖται ἀπό τριάντα λόγους περὶ ἀρετῶν. Κάθε ἀρετὴ λειτουργεῖ σάν σκαλοπάτι πού ὀδηγεῖ τόν ἄνθρωπο σέ μία ἐπόμενη ἀρετὴ. Στὴν ἀρχὴ ξεκινάει μὲ πρακτικὲς ἀρετές, οἱ ὁποῖες ἀνοίγουν τόν δρόμο σέ πνευματικὰ ὑψηλότερες, οἱ ὁποῖες ὀδηγοῦν τόν ἄνθρωπο στήν ἠθικὴ τελείωση. Αὐτὸ τὸ σύγγραμμα παραμένει καί στίς μέρες μας ἕνας φάρος γιά τοὺς Μοναχοὺς, ἀλλὰ καί γιά ὅλους τοὺς Χριστιανοὺς πού θέλουν νὰ φτάσουν στόν Θεό.

Ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾷ τόν Ἅγιο τήν Δ΄ Κυριακὴ τῶν Νηστειῶν τῆς Μεγάλῆς Τεσσαρακοστῆς, καθὼς, ἐπίσης, καί στίς 30 Μαρτίου.

Λόγος Δέκατος ἕνατος - Περὶ ἀγρυπνίας

Πρέπει νὰ ἐξετάσουμε πῶς παριστάμεθα ἐνώπιον τοῦ Θεοῦ καί Βασιλέως μας στίς ἑσπερινές, τίς νυκτερινές καί τίς ὑπόλοιπες παραστάσεις καί προσευχές.

Τὴ βραδινὴ ἀγρυπνία τὴν κάνουμε μὲ διαφορετικὸ τρόπο ὁ καθένας.

Ἄλλος ὑψώνει τὰ χέρια σέ προσευχή, ἀπαλλοτρημένος ἀπὸ κάθε φροντίδα, καί ἄλλος ἀπασχολεῖται μὲ τὴ σκέψη τοῦ θανάτου, θέλοντας ἔτσι νὰ αἰσθάνεται κατάνυξη. Αὐτοὶ κάνουν θεάρεστη ἀγρυπνία.

Ἄλλος ἐπιτελεῖ τὴν προσευχὴ μὲ

ψαλμωδίες. Αὐτὴ εἶναι μοναχικὴ ἀγρυπνία. Ἄλλος ἐπιμένει ἰδιαίτερα στήν ἀνάγνωση. Αὐτοὶ βαδίζουν τὴν κατώτερη ὁδὸ, καί ἄλλος ἀπὸ ἀδυναμία πολεμᾷ μὲ ἀνδρεία τόν ὕπνο, κάνοντας τὸ ἐργόχειρό του.

Πάντως, ὁ Θεὸς δέχεται καί ἀξιολογεῖ τὰ δῶρα, ἀνάλογα μὲ τὴν προαίρεση καί τὴ δύναμη τοῦ καθενός.

Τὴ βραδινὴ ἀγρυπνία τὴν κάνουμε μὲ διαφορετικὸ τρόπο ὁ καθένας.

Ὁ ἄγρυπνος ὀφθαλμὸς ἐξάγγισε τὸν νοῦ, ἐνῶ ὁ πολλὺς ὕπνος πόρωσε τὴν ψυχὴν. Ἡ ἀγρυπνία εἶναι θραύση τῆς σαρκικῆς πυρώσεως, προφύλαξη ἀπὸ τοὺς λογισμοὺς, χωνευτήρι τῶν φαγητῶν, δαμαστήριο τῶν παθῶν, κολλαστήριο τῆς γλώσσας, φυγαδευτήριον τῶν αἰσchrῶν φαντασιῶν.

Πάντως, ὁ Θεὸς δέχεται καὶ ἀξιολογεῖ τὰ δῶρα, ἀνάλογα μὲ τὴν προαίρεση καὶ τὴ δύναμη τοῦ καθενός.

Ὁ ἄγρυπνος μοναχὸς εἶναι ἀλιεὺς τῶν λογισμῶν, ἰκανὸς νὰ τοὺς ἀντιλαμβάνεται καὶ νὰ τοὺς συλλημβάνει μὲ εὐχέρεια μέσα στὴ νυχτερινὴ γαλήνη. Ὁ πολλὺς ὕπνος εἶναι πρόξενος τῆς λήθης, ἐνῶ ἡ ἀγρυπνία καθαρίζει τὴ μνήμη.

Ὁ πλοῦτος καὶ ἡ γνῶση τῶν μοναχῶν συναθροίζεται στὶς νυχτερινὲς προσευχὲς καὶ στὴ νοερά ἐργασία. Ὁ ἀποχαυνωμένος μοναχὸς εἶναι ἰκανὸς γιὰ πολυλογίες, ὅταν, ὅμως, ἀρχίσει ἡ ἀνάγνωση, δέν μπορεῖ οὔτε νὰ κοιτάξει ἀπὸ τὴ νύστα.

Στοὺς ἀρχάριους αὐτὸς εἶναι ὁ πρῶτος πόλεμος πού ἀντιμετωπίζουν, μὲ σκοπὸ νὰ τοὺς κάνει ἐξ' ἀρχῆς ράθυμους ἢ νὰ προετοιμάσει τὸν δρόμο γιὰ τὸν δαίμονα τῆς πορνείας. "Ἔως ὅτου ἐλευθερωθοῦμε ἀπὸ αὐτόν, ἄς μὴν ἀφήνουμε τὴν κοινὴ ψαλμωδία μὲ τὸ πλῆθος τῶν ἀδελφῶν, διότι ἔτσι πολλὲς φορές αἰσθανόμαστε ντροπὴ καὶ δέν νυστάζουμε.

Δέκατη ἔνατη βαθμίδα! "Ὅποιος τὴν ἀνέβηκε, δέχθηκε φῶς στὴν καρδιά του.

Σταυρούλα Μέντη

Γεροντικοῦ Διδάγματα

Νὰ μὴν ἀποφεύγουμε
τὴ μοναξιά

Γιὰ τὴ μοναξιά, πού τόσο ἀποφεύγουν οἱ σύγχρονοι ἄνθρωποι, ὁ Γέροντας τῆς Πάτμου ἔλεγε:

«Ἡ μοναξιά εἶναι μιὰ συνομιλία μὲ τὸν Θεὸ καὶ μὲ τὰ πνεύματα πού μᾶς πλησιάζουν μὲ ἀγάπη καὶ στοργή. Ποτέ δέν θά ἀνταηλλάξω τοὺς ξερούς καὶ σκούρους βράχους τῆς Πάτμου μὲ τοὺς ἀνθοστολισμένους κήπους τῶν Ἀθηνῶν.

Στὴν πόλη οἱ ἄνθρωποι εἶναι χωρὶς ἰερὴ σκέψη. Βλέπουν τὰ ἄνθη, τίς ὀμορφες ἐπαυλίες, χωρὶς ἡ καρδιά τους νὰ προσφέρει ἕνα εὐχαριστῶ στὸν Θεό, πού μὲ τόσες ὀμορφιές μᾶς γέμισε.

Ἐνῶ σέ μιὰ ἐρημιά καὶ στό πιό ἄσχημο τοπίο, καὶ τό πιό ἄφωνο πουλί, σέ κάνει νὰ δεῖς τὸν Θεὸ κοντά σου.

Λοιπόν, εὐτυχισμένος εἶναι ἐκεῖνος πού βρίσκεται κοντά στὸν Θεό, ἔστω καὶ ἂν ζεῖ πάνω σέ ἕναν βράχο».

Τό κάλλος τοῦ οὐρανοῦ

Οὐράνια ὀθόνη

Γαλανός οὐρανός, ἓνα παιχνίδισμα τῶν ἀκτίνων τοῦ ἡλίου μέ τά μόρια τῆς ἀτμόσφαιρας, μιά φωτεινή σκέπη, πού βεβαιώνει τόν ἄνθρωπο ὅτι ἡ ἀτμόσφαιρα εἶναι ἐδῶ καί τόν προστατεύει, καθῶς ἐξέρχεται γιά τά βιοποριστικά του ἔργα· συγχρόνως, καί μία παγκόσμια ὀθόνη, πάνω στήν ὁποία ἐκτυλίσσονται σκηνές ἀπέραντης ὁμορφιάς καί μεγαλείου, ἄλλοτε γαλήνιες καί ἄλλοτε δραματικές.

Καί, νά, τά μικρά ἄσπρα συννεφάκια, πού φάνηκαν στόν ὀρίζοντα καί ἀργοταξιδεύουν στόν οὐρανό, κάνοντας θαυμάσια ἀντίθεση μέ τό γαλάζιο φόντο. Καί κάποια στιγμὴ πιθανόν θά πυκνώσουν καί θά γεμίσουν τόν οὐρανό σέ ἀπέραντους συνδυασμούς καί ποικιλία σχημάτων, πού μοιάζουν εἴτε σάν ἀπλωμένα στρώματα, εἴτε σάν σωροί στρωμάτων, εἴτε σάν λεπτοί θύσανοι...

Καί, κάποτε, τά σύννεφα θά βαρύνουν ἀπό πάνω μας καί ὁ οὐρανός θά σκοτεινιάσει καί θά ἀρχίσει νά συνταράσσεται ἀπό ἀστραπές καί βροντές. Καί, στό τέλος, θά ξεσπάσει ἡ μπόρα...

Καί μετά τήν καταιγίδα, ξανά ἡ γαλήνη. Καί τά σύννεφα, πρὶν ἀποχωρήσουν ἀπό τή σκηνή, θά μᾶς στείλουν ἓνα ὑπέροχο καθουσιαστικό μήνυμα.

Ἔνα οὐράνιο τόξο γιά τόν καθένα

Οὐράνιο τόξο, ἡλιακό φῶς τό ὁποῖο ἀνέβησαν οἱ σταγόνες τοῦ νεροῦ στό φάσμα τῶν χρωμάτων πού περιέχει

καί τό ξανάστειλαν στά μάτια μας σέ μία πανέμορφη διάταξη ὁμόκεντρων τόξων κύκλου· μιά συνεχῆ μεταβολή ἀποχρώσεων, ἀπό τό κόκκινο μέχρι τό μώβ καί πέρα ἀπό τά χρώματα, πού διακρίνει τό μάτι.

Οὐράνιο τόξο, ἡλιακό φῶς τό ὁποῖο ἀνέβησαν οἱ σταγόνες τοῦ νεροῦ στό φάσμα τῶν χρωμάτων πού περιέχει καί τό ξανάστειλαν στά μάτια μας σέ μία πανέμορφη διάταξη ὁμόκεντρων τόξων κύκλου.

Ὄταν τό φῶς τοῦ ἡλίου προσπίπτει στίς σταγόνες τῶν νεφῶν, διαθλᾶται, ἀνακλᾶται στήν πίσω ἐπιφάνεια καί μετά διαθλᾶται πάλι, καθῶς βγαίνει ἀπό τή σταγόνα καί κατευθύνεται πρὸς ἐμᾶς. Τά χρώματα πού τό ἀποτελοῦν, διαθλῶνται σέ διαφορετικό βαθμό, μέ ἀποτελέσμα νά διαχωρίζονται καί νά σχηματίζουν αὐτό τό θαυμάσιο τόξο.

Ὁ ἥλιος εἶναι πάντα πίσω μας, ὅταν βλέπουμε τό οὐράνιο τόξο. Τά σύννεφα καί ἡ βροχή εἶναι μπροστά μας. Ἡ εὐθεία πού ξεκινᾶ ἀπό τόν ἥλιο καί περνᾶ ἀπό τό κεφάλι μας συναντᾶ τό κέντρο τοῦ κύκλου στόν ὁποῖο ἀνήκει τό τόξο.

Ἔνα τόξο προσωπικό, διαφορετικό γιά τόν καθένα, καθῶς οἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου, κατά τίς διαδοχικές διαθλάσεις καί ἀνακλάσεις στίς σταγόνες, θά πρέπει νά σχηματίσουν τίς κατάλληλες γωνί-

ες, γιά νά φτάσουν στά μάτια μας. Καί καθώς πλησιάζουμε τό τόξο, αὐτό ἀπομακρύνεται. Νέες σταγόνες, πιό ἀπομακρυσμένες, δέχονται τίς ἀκτίνες τοῦ ἡλίου, σχηματίζοντας τή σωστή γωνία, γιά νά στείλουν στά μάτια μας ἕνα νέο τόξο. Εἶναι περίπου σάν νά προσπαθεῖς νά φθάσεις στήν ἐπιφάνεια μιᾶς λίμνης τήν ἀντανάκλαση τοῦ ἡλίου πού δύει.

Ναί, τό οὐράνιο τόξο δέν εἶναι πραγματικό σχῆμα στόν οὐρανό· εἶναι μία ἀντανάκλαση.

“Ἐνα τόξο προσωπικό, διαφορετικό γιά τόν καθένα, καθώς οἱ ἀκτίνες τοῦ ἡλίου, κατά τίς διαδοχικές διαθλάσεις καί ἀνακλάσεις στίς σταγόνες, θά πρέπει νά σχηματίσουν τίς κατάλληλες γωνίες, γιά νά φτάσουν στά μάτια μας.

Καί πόσο ἐντυπωσιακό θά πρέπει νά ἦταν τό οὐράνιο τόξο πού ἐμφανίστηκε μετά τόν φοβερό κατακλιισμό ἐπί Νῶε! Ἀσφαλῶς, μετά ἀπό τέτοια φοβερή καταιγίδα, αὐτό θά ἦταν ἕνα πολύ φαντασμαγορικό τόξο. Σύμφωνα μέ τήν ὑπόσχεση τοῦ Θεοῦ στόν Νῶε, τό οὐράνιο τόξο ἀπό τότε ἀποτελεῖ, κατά κάποιο τρόπο, τήν ὑπογραφή καί σφραγίδα τοῦ Θεοῦ ὅτι δέν θά ξανακάνει τέτοιο μεγάλο κατακλιισμό πάνω στή γῆ.

“Ὅταν ἡ νύχτα μᾶς μεταφέρει σέ μακρινούς οὐρανοῦς

Καί κατά τό σούρουπο, ὅταν τό λαμπρό ἄστρο ὀλοκληρώσει τή διαδρομή του καί κρυφτοῦν καί οἱ τελευταῖες ἀκτίνες του κάτω ἀπ’ τόν ὀρίζοντα, ἀνοί-

γει ὁ οὐράνιος θόλος σάν αὐλαία, γιά νά μᾶς ἀποκαλύψει μιά γιγάντια σκηνή, ὅπου πρωταγωνιστοῦν ἄπειροι ἀστέρες, διηγούμενοι τή δόξα καί τή σοφία τοῦ Δημιουργοῦ.

Τί μεγαλειῶδες θέαμα! Ἄν τή μέρα αἰσθανόμαστε αὐτάρκεις καί δυνατοί, συγκεντρωμένοι στά ἔργα μας, κάτω ἀπό τόν θόλο τοῦ οὐρανοῦ, τή νύχτα, αἰσθανόμαστε δέος. Ἐνας νέος οὐρανός κατάστικτος μέ ἄστρα, ὅλα ἡλίοι, κάποιοι πολύ μεγαλύτεροι ἀπό τόν δικό μας. Μέ τά μάτια μας βλέπουμε μερικές χιλιάδες ἄστρα, πού τρεμοπαίζουν στόν οὐρανό καί, ἐάν χρησιμοποιήσουμε ἕνα ἐρασιτεχνικό τηλεσκόπιο, τά ἄστρα γίνονται ἑκατομμύρια καί μέ τά ἐπιστημονικά τηλεσκόπια γίνονται δισεκατομμύρια δισεκατομμυρίων...

Τί θεϊκό κάλλος καί μεγαλεῖο χάνουμε, ὅταν βυθισμένοι στά προβλήματα μας, ξεχνᾶμε νά στρέψουμε τά βλέμματά μας στόν οὐρανό...

Τή νύχτα μᾶς ἀποκαλύπτεται ἕνα πολύ πολύ μικρό μέρος τῆς μεγαλοσύνης τῶν δημιουργημάτων τοῦ Θεοῦ. Αἰσθανόμαστε τήν ἀνάγκη νά γονατίσουμε μπροστά στό μεγαλεῖο τῶν δημιουργημάτων Του.

Τί θεϊκό κάλλος καί μεγαλεῖο χάνουμε, ὅταν βυθισμένοι στά προβλήματα μας, ξεχνᾶμε νά στρέψουμε τά βλέμματά μας στόν οὐρανό...

Βασίλειος Πετρούλας,
Φυσικός

Ἑλληνικά Ἴμια: Καί οἱ χάρτες κεκράζονται...

Στήν ἱερή μνήμη τῶν τριῶν παλικαριῶν τοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ:

Χριστόδουλου Καραθανάση, Κυβερνήτη, Παναγιώτη Βλαχάκου, Συγκυβερνήτη καί Ἐκτορα Γιαλοποῦ, Χειριστή Συσκευῶν τοῦ ἑλικοπτέρου ΠΝ 21, πού, πρὶν 40 χρόνια, ξημερώματα τῆς 31^{ης} Ἰανουαρίου 1996, θυσιάστηκαν, ὑπερασπιζόμενοι τὰ κυριαρχικά δικαιώματα τῆς πατρίδας μας.

Οἱ νησίδες Ἀνατολικά καί Δυτικά Ἴμια, εἶναι ἀναμφισβήτητα τμήμα τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικράτειας, ὅπως καί ἑκατοντάδες ἄλλα νησιά, νησίδες, βραχονησίδες καί βράχοι στό Αἰγαῖο, γιά τὰ ὁποῖα οἱ Τοῦρκοι ἀπό τό 1996, μέ ἀφορμή τὰ Ἴμια, κατασκεύασαν τή θεωρία τῶν «γκρίζων ζωνῶν» καί παντοιοτρόπως τὰ διεκδικοῦν: ἀπό τή βραχονησίδα Ζουράφα στή Σαμοθράκη μέχρι τή νῆσο Γαῦδο στήν Κρήτη!

Εἶναι πάρα πολλὰ τὰ στοιχεῖα πού ἀποδεικνύουν τήν ἑλληνικότητα τῶν Ἴμιων. Εἶναι οἱ Συμφωνίες, οἱ Συνθήκες, τὰ Πρωτόκολλα, ἡ διπλωματική ἀλληλογραφία κ.ἄ. Στό παρόν παρουσιάζεται μόνον ἓνα στοιχεῖο, οἱ ναυτικοί χάρτες, οἱ ὁποῖοι καί κράζουν γιά τήν ἑλληνικότητά τους.

Μέ τή Συνθήκη τῆς Λωζάννης (24-7-1923) ἡ Τουρκία παραχώρησε τὰ Δωδεκάνησα στήν Ἰταλία (ἄρθρο 15) παραιτούμενη ὀριστικά παντός δικαιώματος ἐπὶ τῶν κατεχομένων ὑπό τῆς Ἰταλίας νήσων καί τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐξαρτημένων νησίδων. Ἡ περιοχὴ ὅπου βρίσκονται τὰ Ἴμια ἀναφέρεται ρητά καί εἰδικά στήν Ἰταλοτουρκικὴ Συμφωνία (04-01-1932) καί στό Πρακτικό τῆς Ἄγκυρας, πού ἀκοιούθησε (28-12-1932).

Τὰ θαλάσσια ὅρια γιά τήν ὀριοθέτη-

ση τῆς θαλάσσιας περιοχῆς μεταξύ τῶν Μικρασιατικῶν ἀκτῶν καί τῆς Δωδεκανήσου ὀρίστηκαν ἐπὶ τῶν ναυτικῶν χαρτῶν ἀριθμ. 236, 872 καί 1546 τοῦ Βρετανικοῦ Ναυαρχείου (British Admiralty).

Στή Συμφωνία διαλαμβάνονται 37 σημεία. Στό σημεῖο 30 ἀναφέρεται ρητά ὅτι ἡ συνοριακὴ γραμμὴ περνᾷ ἀπὸ τό μέσο τῆς ἀπόστασης μεταξύ τῶν βραχονησίδων Kardak (Ἴμια) καί Kato (Ἀνατόλια).

Μέ τή Συνθήκη Εἰρήνης τῶν Παρισίων (1947) μεταξύ Συμμαχικῶν Δυνάμεων καί Ἰταλίας, ἡ Ἑλλάδα διαδέχθηκε τήν Ἰταλία σὰ Δωδεκάνησα (ἄρθρο 14). Στόν Νόμο 518/1948 «Περὶ προσαρτήσεως τῆς Δωδεκανήσου στήν Ἑλλάδα» (ΦΕΚ 7Α/9-1-1948) περιγράφεται ἡ γραμμὴ τῶν συνόρων μεταξύ Δωδεκανήσου καί Τουρκίας βασισμένη στους ἴδιους προαναφερθέντες ναυτικούς χάρτες τοῦ Βρετανικοῦ Ναυαρχείου (British Admiralty).

Μιά ἀπλὴ ματιὰ στους χάρτες αὐτοῦς, ἀλλὰ καί σέ αὐτοῦς πού ἀναφέρονται παρακάτω, ἀρκεῖ γιά νά διαπιστωθεῖ ὅτι τὰ Ἴμια ἀνήκουν στήν Ἑλληνικὴ ἐπικράτεια.

Σέ ἐπιτελικούς χάρτες τοῦ Ἰταλικοῦ Στρατιωτικοῦ Γεωγραφικοῦ Ἰνστιτούτου μέ τίτλο «Italian Islands in the Aegean Sea» (ἀπόσπασμα F.O 925/41402) πρὶν ἀπὸ τήν Ἰταλοτουρκικὴ συμφωνία τῆς 4-1-1932 τὰ Ἴμια ἀναφέρονται ὡς «Isolotti Immia», δηλαδή νησίδες Ἴμια, καί φαίνονται ὡς Ἰταλικά ἐδάφη. Συνεπῶς, μετὰ τή διαδοχὴ τους ἀπὸ τήν Ἑλλάδα (Συνθήκη τῶν Παρισίων, Ἄρθρο 14 - 1947) εἶναι ἑλληνικά.

Σέ χάρτες του Τουρκικού Υπουργείου Ξεωτερικών, έκδοσης 1953, και 1962 (Ege Adalari - Νησιά του Αιγαίου αριθ. 2342) τὰ Ίμια ἀναφέρονται ὡς Ἑλληνικά.

Σέ στρατιωτικό Τουρκικό χάρτη του 1969 τὰ «Ίμια» σημειώνονται ἐντὸς τῶν ἐλληνικῶν χωρικῶν ὑδάτων καί μέ τό ἐλληνικό τους ὄνομα «Immia adalari» δηλαδή νησιά Ίμια.

Σέ ἀπόσπασμα γερμανικοῦ ἐπιτελικοῦ χάρτη τῆς Ἑλλάδας καί τῆς περιουχῆς τοῦ Αἰγαίου (Militargeschichtliches Forschungsamt), μέ ἡμερομηνία 29 Φεβρουαρίου 1944, ἀναφέρονται ὡς ἰταλικά ἐδάφη καί, συνεπῶς μετά τή διαδοχή τους ἀπό τήν Ἑλλάδα, (Συνθήκη τῶν Παρισίων, ἄρθρο 14 - 1947) εἶναι ἐλληνικά.

Σέ χάρτη στήν ἐτήσια ἀναφορά του Βρετανοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητῆ Δωδεκανήσου, γιά τό ἔτος 1946, τὰ Ίμια περιλαμβάνονται στά Δωδεκάνησα (ἀπόσπασμα F.O 371/67024).

Σέ χάρτη τῆς Ἀμερικανικῆς Υδρογραφικῆς Υπηρεσίας μέ ἀριθ. 54418 ἐκδοσης τοῦ 1950 καί κλίμακα 1:45.000, τὰ Ίμια ἀναφέρονται ὡς limnia-Greece, δηλαδή Ἑλληνικά, σέ ἀντίθεση μέ τήν τουρκική βραχονησίδα Cavanus, πού συνοδεύεται ἀπό τή λέξη Turkey.

Σέ ὑδρογραφικό χάρτη τῆς Ρωσίας μέ ἀριθ. 32208, ἐκδοσης 1974, καί κλίμακα 1:275.000, τὰ Ίμια ἀναφέρονται ὡς Ἑλληνικά. Στόν χάρτη αὐτό διακρίνεται τό τουρκικό ὑποβρύχιο καλώδιο πού ἔχουν ποντίσει οἱ Τοῦρκοι ἀνατολικότερα τῶν Ἰμίων νά διέρχεται ἐντὸς τῆς ζώνης τῶν τριῶν μιλίων ἀπό τίς ἀκτές τῆς Μικρᾶς Ἀσίας (Τουρκίας). Ἐπίσης, στόν χάρτη αὐτό

τὰ Ίμια ὀνομάζονται μέ τό Ἑλληνικό τους ὄνομα.

Στόν χάρτη τῆς Υδρογραφικῆς Υπηρεσίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ, ἀριθμ. 4511, πού ἐκδόθηκε τόν Σεπτέμβριο τοῦ 1992, ἀναφέρονται μέ τή συντομογραφία «Νές Ίμια», δηλαδή νησίδες Ίμια.

Σέ ἀναλυτικό χάρτη τῆς Γενικῆς Διοίκησης Χαρτογράφησης τοῦ τουρκικοῦ ὑπουργείου Ἄμυνας τοῦ 1994 μέ κλίμακα 1:500.000, πού ἐκδόθηκε σέ συνεργασία μέ γερμανικό χαρτογραφικό οἶκο, στήν ἐπίμαχη θαλάσσια περιοχή τῶν Ἰμίων, γιά τίς τουρκικές βραχονησίδες ὑπῆρχε ἡ συντομογραφία «Ad» (Adalari = Νῆσος) καί γιά τίς ἐλληνικές, ἡ συντομογραφία «N» (N = Νῆσος). Τά Ίμια ἀναγράφονταν ὡς «N. Limnia» (πού εἶναι ἡ, παραφθαρμένη φωνητικά, ἐλληνική ὀνομασία).

Τό 1997, ὁ χάρτης ἐπανεκδόθηκε μέ μοναδική ἀλλαγὴ τήν ἀντικατάσταση τοῦ «N. Limnia» σέ «Kardak Ad.» Βάπτισαν, δηλαδή, τὰ ἐλληνικά Ίμια σέ Kardak, καί ἔτσι τὰ ἔκαναν τουρκικά. Τόσο ἀπλῆ !!!

Οἱ τουρκικοὶ αὐτοὶ χάρτες (τοῦ 1994 καί τοῦ 1997 καί μόνον), τεκμηριώνουν τήν, ἐκ μέρους τῆς Τουρκίας, ἀποδοχή τοῦ καθεστώτος τῶν Δωδεκανήσων καί τῶν παρακείμενων αὐτῶν νησίδων, πού προσαρτηθῆκαν στό Ἑλληνικό Κράτος, μέ τή Συνθήκη Εἰρήνης τῶν Παρισίων, ἀπό 28ης Ὀκτωβρίου 1947, καί συγχρόνως, προδίδουν τό καινοφανές καί παράνομο τῶν τουρκικῶν διεκδικήσεων γιά τίς ἐλληνικές νησίδες Ίμια, πού προέκυψε ἀπό τό τέλος τοῦ 1995 καί μετά.

Νικόλαος Παπανικολόπουλος,
Ἵπναύαρχος Λ.Σ. (ἐ.ἀ.)

Νεανική βία: Πόνος πού μιλάει μέ γροθιές

Τά τελευταία χρόνια, τόσο στήν Ἑλλάδα ὡς καί διεθνῶς, αὐξάνεται ἀνησυχητικά ἡ βία μεταξύ τῶν ἀνηλίκων. Συγκρούσεις μέσα στά σχολεῖα, ἐπιθέσεις σέ δημόσιους χώρους, μαχαιρώματα –μεμονωμένα ἢ ἀπό ὀργανωμένες ὁμάδες νέων– θέτουν τό ἐρώτημα: Τί ὡθεῖ ἕναν ἀνήλικο στή βίαιη συμπεριφορά; Καί, κυρίως, τί μπορούμε νά κάνουμε γι' αὐτό ὡς κοινωνία;

Ἡ βία δέν εἶναι «αὐθόρμητη», ἔχει αἰτίες:

Ἡ ἐπιθετική συμπεριφορά τῶν ἐφήβων δέν προκύπτει ἀπό τό πουθενά. Συνήθως, ἀποτελεῖ τήν κορυφή ενός παγόβουνου, κάτω ἀπό τό ὁποῖο βρίσκονται παράγοντες ὅπως:

- Ρήξη στίς οἰκογενειακές σχέσεις καί ἀπουσία στενῶν δεσμῶν
- Ἐλλειψη ὁρίων ἀπό τήν οἰκογένεια
- Ἀπουσία ὑγιῶν ρόλων καί προτύπων στήν καθημερινότητα
- Ἐκθεση σέ βία –ὡς θῦμα ἢ ὡς μάρτυρας– ἰδίως μέσα στό σπίτι
- Σχολικός ἐκφοβισμός, εἴτε ὡς θῦμα εἴτε ὡς θύτης
- Συναισθηματική ἀστάθεια, ἄγχος, χαμηλή αὐτοεκτίμηση, αἰσθήματα μειονεξίας καί ἀνάγκη ἀποδοχῆς ἀπό συνομηλίκους (ἰδίως ὅταν αὐτοί ἀνήκουν σέ ὑποκολλητοῦρες, πού κανονικοποιοῦν τή βία).

Ἄ ἔφηβος πού δέν νιώθει ὅτι τόν βλέ-

πουν, τόν ἀκοῦν ἢ τόν ἀποδέχονται, συχνά ἀναζητᾷ ἄλλους, στρεβλοῦς τρόπους νά δείξει δύναμη καί ὑπεροχή, τοῦ τύπου: «*ἂν δέν μέ σέβονται, θά μέ φοβοῦνται*».

Ἡ ἐπίδραση τῆς ψηφιακῆς κουλητοῦρας:

Τά μέσα κοινωνικῆς δικτύωσης, τά βίαια viral βίντεο καί ἡ ἀνάγκη «ἐπίδειξης» μπροστά στήν παρέα ἀσκοῦν βαθιά ἐπίδραση στοῦς ἐφήβους. Ἡ βία σταδιακά κανονικοποιεῖται, ὡς καθημερινό φαινόμενο, καί δέν σοκάρει. Συχνά, μάλιστα, ἐπιβραβεύεται μέ σχόλια καί «likes», καί, τελικά, μετατρέπεται σέ παράσταση, ὅπου ὁ φόβος μήπως κάποιος «φανεῖ ἀδύναμος» ὑπερισχύει τῶν συνεπειῶν τῆς πράξης. Ἐνας καβγάς πού ἄλλοτε θά ἔμενε στήν αὐλή τοῦ σχολεῖου, σήμερα εὐκόλα γίνεται βίντεο μέ χιλιάδες προβολές.

Ἡ ὁμάδα καί ἡ ἀνάγκη γιά ταυτότητα:

Στήν ἐφηβεία, ἡ ὁμάδα τῶν συνομηλίκων συχνά ἀποκτᾷ μεγαλύτερη σημασία ἀπό τήν οἰκογένεια. Ἄν ἡ ὁμάδα προωθεῖ ἢ ἐπιβραβεύει τήν ἐπιθετικότητα, τότε τό μέλος αἰσθάνεται «ὑποχρεωμένο» νά ἀκολουθήσει, ἀκόμη κι ἂν δέν τό ἐπιθυμεῖ πραγματικά, καθώς ὁ φόβος τῆς ἀπόρριψης καθίσταται ἰσχυρότερος ἀπό τόν φόβο τῆς τιμωρίας. Ἔτσι, δημιουργοῦνται μικρές ὁμάδες μέ βίαιο καί ἐπιθετικό χαρακτῆρα, μικρές ὑποκολλη-

τοῡρες, πού ένισχύουν καί διαιωνίζουν τήν προβληματική συμπεριφορά.

Τί χρειάζεται πραγματικά ένας νέος;

Εύκολα τούς κατακρίνουμε, όμως οί περισσότεροι άνήλικοι πού καταφεύγουν στή βία δέν εἶναι «κακά παιδιά». Ἀπλῶς, ἔχουν χάσει τόν δρόμο τους, δέν γνωρίζουν πῶς νά διαχειριστοῦν ἔντονα συναισθήματα, δέν ἔχουν μάθει νά λύνουν συγκρούσεις καί συχνά αισθάνονται ὅτι δέν ἀξίζουν. Πιθανόν, δέν βίωσαν ποτέ ἀποδοχή, τρυφερότητα καί ἀγάπη.

Αὐτό πού πραγματικά χρειάζονται εἶναι σταθερά ὅρια μέ ἀγάπη (οὔτε ὑπερβολική αὐστηρότητα, οὔτε ἀδιαφορία), ἐνεργή παρουσία ἐνηλίκων (ἄπλῶς «ἐπίβλεψη»), χώρους ἔκφρασης/διοχέτευσης τῶν συναισθημάτων τους (ἀθλητισμό, καλλιτεχνικές δραστηριότητες κ.ἄ.), ἐκπαίδευση σέ βασικές δεξιότητες ζωῆς (ὅπως διαχείριση θυμοῦ καί ἐπίλυση συγκρούσεων), καί, βέβαια, ἕνα ἀσφαλές καί ὑποστηρικτικό σχολικό περιβάλλον.

Ἐνα παιδί πού, μέσω τῆς βίας, κατάφερε νά βγεῖ ἀπό τήν «ἀορατότητα» –νά τό δοῦν, νά τό ἀκούσουν, νά τοῦ δώσουν ἐπιτέλους σημασία– δύσκολα ἀλλοῦται. Ἄν δέν λάβει ἀπό κάποιον πραγματικό ἐνδιαφέρον, οὐσιαστική στήριξη καί ἀγάπη, δέν θά ἔχει κίνητρο νά ἐγκαταλείψει τίς προβληματικές συμπεριφορές πού τόν κάνουν δυνατό καί «ὄρατό».

Τί μπορούμε νά κάνουμε ὡς κοινωνία;

Ἡ ἀπάντηση στήν ἔξαρση τῆς νεανικῆς βίας δέν εἶναι μόνο ὁ σωφρονισμός καί ἡ τιμωρία. Μόνες οί κυρώσεις δέν ἐξαλεί-

φουν τή ρίζα τοῦ προβλήματος. Χρειάζεται συστηματική πρόληψη– καί ὄχι μόνο παρεμβάσεις «μετά τό κακό». Χρειάζεται ἐνίσχυση τῶν σχολείων μέ ψυχολόγους, ἀνάπτυξη προγραμμάτων ἐνδυνάμωσης καί ἐνημέρωσης τῶν γονέων, ἐκπαίδευση τῶν ἐκπαιδευτικῶν στήν ἀναγνώριση ἐνδείξεων κινδύνου καί, κυρίως, τακτικές συζητήσεις μέ τά παιδιά γιά τήν εὐθύνη, τήν ἐνσυναίσθηση καί τά ὅρια.

Ἡ βία τῶν ἀνηλίκων δέν εἶναι ἀπλῶς ἕνα σύγχρονο φαινόμενο· εἶναι ὁ καθρέφτης τῶν ἐλλειμμάτων μας ὡς κοινωνίας: στήν ἐπικοινωνία, στή σύνδεση, στήν τρυφερότητα, στήν πρόληψη. Καί μάς ὑπενθυμίζει ὅτι κάθε παιδί, κάθε νέος εἶναι μιᾶ μοναδική ἀνεκτίμητη ὑπαρξη, πηλασμένη «κατ' εἰκόνα» τοῦ Θεοῦ, ἕνας ἐν δυνάμει ἅγιος, πού ἐμεῖς, μέ τίς ἀδυναμίες μας, δέν μπορέσαμε νά τοῦ δείξουμε τήν ὁμορφιά τῆς ἀγάπης, τῆς πραότητας καί τῆς γαλήνης στήν ἐν Χριστῷ ζωῆ.

Ἡ λύση βρίσκεται πέρα ἀπό νόμους καί δομές: Χρειάζεται νά ξαναβροῦμε τήν πνευματική μας εὐθύνη ὡς οἰκογένεια καί ὡς κοινωνία. Νά ξαναδώσουμε στά παιδιά μας ἦθος καί σωστές ἀξίες, νά ἀνοίξουμε τήν ἀγκαλιά μας, νά ἀκοῦμε, πρὶν κρίνουμε, νά συγχωροῦμε, πρὶν ἀπορρίψουμε, νά στηρίζουμε, πρὶν καταδικάσουμε. Νά γίνουμε «εἰρηνοποιοί» καί νά ἐμπνεύσουμε, ὄχι μόνο μέ λόγια ἀλλὰ μέ τήν ἴδια μας τή ζωή, τόν δρόμο πρὸς τήν ἐσωτερική εἰρήνη· μιᾶ εἰρήνη, πού δέν μπορεῖ νά ριζώσει στίς καρδιές τῶν νέων, ἂν πρῶτα δέν ἔχει ἀνθίσει στίς δικές μας.

Ἀγγελική-Ἐλευθερία Ἰ. Παπασαραντοπούλου,
Ψυχολόγος

π. Νικήτας Βουτυράς (1929-2016)

Δέκα χρόνια από την έκδημία του τὰ πνευματικά του παιδιά από τό Χριστιανικό Κέντρο Νεότητας Ἀλεξανδρούπολης γράφουν γι' αὐτόν...

Κηλεύουν 10 χρόνια από τήν έκδημία τοῦ μακαριστοῦ πνευματικοῦ μας πατρός, ἱερομονάχου Νικήτα Βουτυρά. Μέ τήν εὐκαιρία αὐτή, θά θέλαμε νά ἀπευθύνουμε σέ ὄλους σας λίγα τιμητικά λόγια γιά τήν προσωπικότητα τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, ὁ ὁποῖος σημάδεψε, μέ τήν παρουσία του τόν τόπο μας, τή ζωή μας.

Ὁ π. Νικήτας Βουτυράς ἦταν ἕνα πολύκαρπο καί ἀγλαόκαρπο δέντρο, τό ὁποῖο φυτεύτηκε στή διψασμένη, πνευματικά, περιοχή μας. Φύτρωσε, μεγάλωσε, ἀναπτύχθηκε, ἄνθισε καί ἔδωσε πλούσιους καρπούς, οἱ ὁποῖοι ἀκόμη καί σήμερα τρέφουν τὰ πνευματικά του παιδιά καί, μαζί μ' αὐτά, ὄλους ἐμᾶς.

«Ἐκαστον γάρ δένδρον ἐκ τοῦ ἰδίου

καρποῦ γινώσκεται» (Λουκ. 6, 44). Οἱ καρποί τοῦ πατρός δέν ἦταν, βέβαια, ὑλικοί, φθαρτοί καί πρόσκαιροι, ἀλλὰ πνευματικοί, γεμάτοι ἀπό τή χάρη τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἦταν αὐτοί πού περιγράφει ὁ Ἀπόστολος Παῦλος στήν *Πρός Γαλάτας* ἐπιστολή του, γράφοντας ὅτι: *«ὁ καρπός τοῦ Πνεύματος ἐστίν ἀγάπη, χαρά, εἰρήνη, μακροθυμία, χρηστότης, ἀγαθωσύνη, πίστις, πραότης, ἐγκράτεια»* (Γαλ. 5, 22).

Ὁ πατέρας μας εἶχε μιά καρδιά πλημμυρισμένη ἀπό Ἀγάπη. Φηλογιζόταν ἀπό τήν ἀγάπη πρὸς τόν Χριστό καί τόν λόγο Του, πού τόσο συνετά ὑπηρετήσε, ὅσο καί ἀπό τήν ἀγάπη του πρὸς τόν ἄνθρωπο. Ἀνησυχούσε βαθιά γιά τήν πνευματική πορεία τοῦ σύγχρονου ἀνθρώπου καί προσευχόταν γιά ὄλους. Ἦταν γεμάτος χαρά, διότι πίστευε στή σωτηρία καί τή λύτρωση πού ἔφερε ὁ Χριστός στόν κόσμον καί Τόν δοξολογοῦσε γιά τὰ δῶρα Του καθημερινά. Ὁ πατέρας μας εἶχε τή βεβαιότητα τῆς εἰρήνης πού φέρνει ἡ σωστή καί ὑγιής σχέση μέ τόν Θεό καί αὐτό προσπαθοῦσε νά μᾶς τό ἐμπνεύσει σέ κάθε εὐκαιρία. Ἡ καθοσύνη του ἦταν διάχυτη στοὺς γύρω του. Πάντα μέ χαμόγελο καί μέ ἕναν καλῶ λόγον σέ ὄλους, χωρὶς ὅμως νά χαρίζεται, ὅταν ἀντιλημβανόταν τόν πνευματικό

κίνδυνο πού άπειλοῦσε κάποιο πνευματικό παιδί του. Ἡ καλοσύνη του προερχόταν από τήν αγαθότητα τῆς καρδιάς του καί από τήν πραότητα του, ἡ ὁποία προσέηκε τούς δοκιμαζόμενους άνθρωπους κοντά του.

Ἦξερε πολύ καλά τόν ἄνθρωπο, μέ τά πάθη, τίς ἀδυναμίες καί τά σφάλματά του. Ἦξερε τή σκληρότητα τῆς ἐποχῆς καί τίς παγίδες τοῦ ἐχθροῦ. Γι' αὐτό καί ἦταν γλυκύς καί μακρόθυμος, προσπαθώντας μέ ὑπομονή νά βοηθήσει τόν ἄνθρωπο νά ἔλθει σέ μετάνοια καί στήν ἀλλοαγή, τήν ὁποία φέρνει ἡ ἐπαφή μέ τόν Χριστό. Μᾶς ἔλεγε πάντα νά ἔχουμε ἀκράδαντη πίστη στόν Κύριο, ὁ ὁποῖος εἶναι τόσο μακρόθυμος καί περιμένει τόν γυρισμό τοῦ κάθε ἁμαρτωλοῦ. Αὐτή τήν πίστη καί τήν ἐμπιστοσύνη στόν Θεό, ἀλλά καί στίς δυνατότητες πού ἔδωσε στόν ἄνθρωπο, γιά νά ἐνωθεῖ μαζί Του πνευματικά καί νά ζήσει ἀρμονικά στήν Βασιλεία Του, ὑπηρέτησε ὁ πατέρας μας μέ ὑπομονή καί ἐπιμονή σέ ὅλη του τή ζωή.

Αὐτά πού μᾶς συμβούλευε ὁ Πατέρας μας δέν ἦταν ἀπλῶς μία θεωρία, ἀλλά συνοδεύονταν ἀπό ἔμπρακτη πείρα. Πρῶτα, αὐτός ἀγωνιζόταν μέ τήν ἐγκράτεια, τή νηστεία, τήν προσευχή καί τή λατρευτική ζωή. Ἀπλός καί ὀλι-

γαρκῆς, ὅπως μαρτυροῦν τά λιγοστά προσωπικά του ἀντικείμενα, τά ὁποία φυλάσσονται στό Χριστιανικό Κέντρο Νεότητας, ἀναδεικνύοντας τήν ποιότητα τοῦ ἀνθρώπου, πού σέ ὄλη του τή ζωή ἀκολουθοῦσε τό: «Οὐκ ἐπ' ἄρτω μόνω ζήσεται ἄνθρωπος, ἀλλ' ἐπί παντί ῥήματι ἐκπορευομένων διά στόματος Θεοῦ» (Ματθ. 4, 4).

Ἦτσι, λοιπόν, ὁ Πατέρας μας, γεμάτος ἀπό τούς καρπούς τοῦ Ἁγίου Πνεύματος καί ἀπό τούς καρπούς τοῦ πνευματικοῦ του ἔργου, ἔφυγε τήν Πέμπτη 21 Ἰανουαρίου 2016 σέ ἡλικία 87 ἐτῶν, γιά νά πορευθεῖ στήν ἀγκαλιὰ τοῦ Κυρίου του. Οἱ καρποὶ αὐτοῦ πού ἄφησε πίσω του ἀποτελοῦν προῖκα καί παράδειγμα πρὸς μίμηση γιά ὄλους ἐμᾶς.

Δοξάζουμε τόν Θεό πού μᾶς ἔδωσε τό δῶρο τῆς παρουσίας τοῦ π. Νικήτα καί τόν παρακαλοῦμε νά συνεχίσει νά μεσιτεύει στόν Κύριο, ὥστε ὅλοι μαζί νά συναντηθοῦμε στήν Οὐράνια Βασιλεία τοῦ Πατρός καί τοῦ Υἱοῦ καί τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ἀμήν.

**Χριστιανικό Κέντρο
Νεότητος Ἀλεξανδρουπόλεως**

ΕΚΔΗΜΙΑ

Χαρίκλεια Κουτσοδημητροπούλου-Μαργέλη

Ἡ ἀείμνηστη Χαρίκλεια Κουτσοδημητροπούλου-Μαργέλη ἐγκατέλειψε τὰ γήινα τὴν Τρίτην, 6 Ἰανουαρίου, τὴ μεγάλη ἑορτὴ τῶν Φώτων, τὴν ἑορτὴ τοῦ ψυχικοῦ καὶ πνευματικοῦ φωτισμοῦ, ποὺ ἦταν μιά θεϊκὴ δωρεὰ στὴ δικὴ της φωτεινὴ, πνευματικὴ καὶ παρδειγματικὴ πορεία ζωῆς.

Λίγοι ἄνθρωποι κατορθώνουν στὴ ζωὴ τους νὰ γίνονται φωτεινὰ παραδείγματα πνευματικῆς προσφορᾶς, προσωπικῆς ἀξιοπρέπειας, ἀνεπιτήδευτης σοβαρότητας, ἡγετικῆς παρουσίας καὶ ὅπωςδήποτε ἀνυπόκριτης ἀγάπης —κυρίως αὐτό— γιὰ τὴ νεολαία.

Ἡ ἀείμνηστη Χαρίκλεια συγκέντρωνε ὅλα αὐτὰ τὰ προσόντα, μὲ τὰ ὁποῖα εὐεργέτησε τὰ παιδιά καὶ τὴν κοινωρία της Καλαμάτας γιὰ πολλῆς δεκαετίας.

Τοὺς χιλιάδες τῶν μαθητῶν της ἀγκάλιασε μὲ ὄπλο της τὴ βασικὴ παιδαγωγικὴ ἀρχή, ποὺ εἶναι ἡ ἀγάπη καὶ ἀκολούθως ἡ ἀντικειμενικότητα στὴν ἀξιολόγηση, ἡ δικαιοσύνη καὶ ἡ ἐπιστημονικὴ ἐπάρκεια. Καί γι' αὐτὴ τὴν προσφορὰ καὶ τὸν μόχθο μιᾶς ὀλόκληρης ζωῆς γιὰ τὴν ἐκπαίδευση, ἔλαβε ὡς πολῦτιμο ἀντίδωρο τὴν ἀναγνώριση καὶ τὸν πάνδημο σεβασμὸ τῶν μαθητῶν, τῶν γονιῶν, ἀλλὰ καὶ ὀλόκληρης τῆς Καλαματιανῆς κοινωρίας.

Ἡ ἀείμνηστη Λυκειάρχης εἶχε ἐπιπλέον ἡγετικὴ παρουσία στό Σχολεῖο της καὶ εὐρύτερα στόν ἐκπαιδευτικὸ χῶρο. Συζητοῦσε, συνεργαζόταν, ἔβρισκε τρόπους νὰ ἀμβλύνει διαφορὲς καὶ διέθετε μεγάλα ἀποθέματα ὑπομονῆς, ἀνθεκτικότητας, ἀλλὰ καὶ ἀγωνιστικότητας, μακριὰ ἀπὸ ἄγονες ἀντιπαραθέσεις καὶ φανατισμούς, ποὺ συσκοτίζουν τὸν νοῦ καὶ ἀμβλύνουν τὴν κρίση.

Αὐτονόητα στοιχεῖα τῆς προσωπικῆς,

τῆς ἐκπαιδευτικῆς καὶ τῆς κοινωνικῆς δράσης καὶ συμπεριφορᾶς της ὑπῆρξαν ἡ προσήλωση στὴν Ὀρθοδοξία καὶ τίς παραδοσιακὲς ἀξίες, ὅπως καὶ ἡ ἀδολεῖ ἀγάπη της γιὰ τὴν πατρίδα, κρατώντας πάντα ἀπόσταση ἀπὸ ὀπισθοδρομικὲς καὶ ἀντιδραστικὲς ἐπιλογές.

Ἀποχαιρετοῦμε μὲ ἀγάπη καὶ μὲ τὴν πλῆον ἀγαθὴ ἀνάμνηση τὴν Χαρίκλεια Κουτσοδημητροπούλου-Μαργέλη,

μὲ πολλῆς εἰλικρινῆς εὐχαριστίες γιὰ τὴν τεράστια προσφορὰ της στὴ νεολαία καὶ τὴν κοινωρία μας. Μᾶς δίδαξε μὲ τὴν γνώση, μὲ τὴν ἀξιοπρέπεια, μὲ τὴν εὐγένεια καὶ μὲ τὸ παράδειγμά της.

Ἄς εἶναι ἐλαφρὸ γι' αὐτὴν τὸ χῶμα τῆς ἀγαπημένῃς της Καλαμάτας!

Παναγιώτης Νίκας,
π. Δήμαρχος Καλαμάτας καὶ
π. Περιφερειάρχης Πελοποννήσου

Ἡ Χριστιανικὴ Στέγη Καλαμάτας εὐτύχησε νὰ συνεργαστῆ μαζί της, ἀφοῦ ἐπὶ σειρά ἐτῶν διετέλεσε Κυκλάρχισσα τοῦ Κύκλου Κυριῶν, ἐνῶ μὲ τὴν χαρισματικὰ ἤρεμη φωνή της τὴν ἀπολαύσαμε σὲ πολλῆς ἐκπομπῆς στόν τοπικὸ Ραδιοφωνικὸ Σταθμὸ μας, στὴ συχνότητα τῶν 102 FM.

Τὸ ἦθος, ἡ ἐπιβλητικότητα καὶ ἡ ἀκεραιότητά της τὴν ξεχώριζαν, ἀποτελώντας πρότυπο γιὰ τὴ δικὴ μας συμπεριφορὰ, καθὼς καὶ γιὰ τὸν τρόπο σκέψης καὶ δράσης μας.

Εἶθε αὐτὰ ποὺ διδασθῆκαμε ἀπὸ ἐκείνη νὰ τὰ μεταλαμπαδεύσουμε καὶ στοὺς σύγχρονους νέους, ὥστε νὰ μᾶς θυμίζουν πάντα τὴν ξεχωριστὰ χαρισματικὴ «Κυρία» (ὅπως ἀποκαλοῦνταν ἀπὸ ἐκπαιδευτικὸ κόσμο τῆς Καλαμάτας).

ΜΕ ΤΟΝ ΦΑΚ ΤΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ

Ό Σύλλογος Φίλων Άτόμων με Ειδικές Άνάγκες (ΣΥΦΑΜΕΑ)

στή Χριστιανική Στέγη Καλαμάτας

τέλος, απόλαυσαν ένα μικρό κέρασμα.

Ευχαριστούμε από καρδιάς τό Διοικητικό Συμβούλιο του ΣΥΦΑΜΕΑ για τή συνεργασία του, καθώς και τόν κο Βασίλη Φωτόπουλο-Yellow Bus πού, μέ τόν κατάλληλο εξοπλισμό του, βοήθησε τήν άνοδο τών παιδιών πού χρησιμοποιούν άμαξίδιο, στόν 1ο όροφο τού κτηρίου μας.

Ήταν μιά πολύ όμορφη καί συγκινητική έμπειρία για όλους μας!

Μιά διαφορετική καί άρκετά ενδιαφέρουσα συνάντηση πραγματοποιήθηκε τό απόγευμα τής Παρασκευής 12 Δεκεμβρίου 2025, στήν αίθουσα έκδηλώσεων τής Χριστιανικής Στέγης Καλαμάτας.

Τά μέλη τού Συλλόγου μας είχαν τή χαρά νά ύποδεχούν τό Διοικητικό Συμβούλιο τού ΣΥΦΑΜΕΑ, τά παιδιά μέ Ειδικές Άνάγκες καί τούς συνοδούς τους. Ή όμιλήτρια, κα Νάνσυ Περδίου-Νικητάκη αναφέρθηκε στό μεγάλο γεγονός τών Χριστουγέννων, μέ άπλές καί παραστατικές περιγραφές, τά παιδιά τραγούδησαν τά κάλαντα, έκαναν χριστουγεννιάτικες κατασκευές, έπαιξαν καί, στό

Πανήγυρη Ἱεροῦ Παρεκκλήσιου Ἁγίου Στεφάνου

Μέ τήν ἄδεια τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κου Χρυσοστόμου Γ', εἶχαμε τήν εὐλογία καί τή χαρά νά πανηγυρίσουμε τό Ἱερό Παρεκκλήσιο τοῦ Ἁγίου Στεφάνου, πού στεγάζεται στόν 4ο ὄροφο τοῦ κτηρίου μας, τό Σάββατο 27 Δεκεμβρίου 2025.

Ἡ πανήγυρη ξεκίνησε τήν παραμονή

τῆς ἑορτῆς μέ τήν τέλεση τῆς Ἀκολουθίας τοῦ Ἑσπερινοῦ. Ἀνήμερα πραγματοποιήθηκε Ὁρθρος, Πανηγυρική Θεία Λειτουργία καί Ἀρτοκλασία τοῦ Συλλόγου Φίλων Ἀτόμων μέ Εἰδικές Ἀνάγκες (ΣΥΦΑΜΕΑ).

Οἱ Ἱερές Ἀκολουθίες τελέστηκαν ἀπό τόν Ἱεροκέρυκα τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεώς μας π. Γεώργιο Μπίζα.

Δωρεῖς

- Ἡ κα Ἀλεξάνδρα Καραθανάση, Ἀγρίνιο Αἰτωλοακαρνανίας, 30€, εἰς μνήμην Ἀθανασίου Καραθανάση.
- Ὁ κος Πέτρος Κατσιβέλης, Ἀθήνα, 30€, εἰς μνήμην Ἰωάννου καί Κωνσταντίνου Γκλεζάκου.
- Ἡ κα Μαρία Κουτσόγιαννη, Βίλια Ἀττικῆς, 200 €, εἰς μνήμην Χριστοδούλου Ἀρχιεπισκόπου, Θάλειας, Δημητρίου, Ἑλένης, καί συγγενῶν, Γαρυφαλλίδας, Γεωργίου, Αἰκατερίνης καί συγγενῶν, Ταξίαρχη.
- Ὁ κος Σωτήριος Μαρσέλης, Αἰγάλεω Ἀττικῆς, 35€, εἰς μνήμην τῶν γονέων του καί ἀδερφῶν του, Κυριακῆς καί Ἀγγελικῆς.

- Ἡ κα Λαμπρινή Μπόσδα, Χαλάνδρι Ἀττικῆς, 50€, εἰς μνήμην Στεργίου Μπόσδα.
- Ἡ κα Μαρία Ξηρόκωστα, Πειραιᾶς, 15€, εἰς μνήμην Χαραλάμπους Κουτρούκη.
- Ἡ κα Μαρία Παναγοπούλου, Ἀθήνα, 50€, εἰς μνήμην Θεανοῦ Βαλκανᾶ.
- Ἡ κα Ἀμαλία Τσαγανοῦ, Χαλάνδρι Ἀττικῆς, 30€, εἰς μνήμην τῶν γονέων της.
- Ἡ κα Αἰκατερίνη Τσοτσόλη, Θεσσαλονίκη, 30€, εἰς μνήμην τῆς ἀγαπημένης της ἀνεψιᾶς Ἀλεξάνδρας Ματθαιουδάκη.
- Ἡ κα Ἀναστασία Φούσα, Βριλήσσια Ἀττικῆς, 50€, εἰς μνήμην τῶν γονέων της.

Έορταστική Έκδήλωση Κοπῆς Βασιλόπιτας 2026 στή ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΣΤΕΓΗ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ

Μέ ιδιαίτερη λαμπρότητα καί σέ έορταστικό κλίμα πραγματοποιήθηκε τήν Παρασκευή, 2 Ίανουαρίου 2026, ή έκδήλωση γιά τήν κοπή τῆς πατροπαράδοτης Βασιλόπιτας στή **ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΣΤΕΓΗ ΚΑΛΑΜΑΤΑΣ**. Ή προσέλευση τῶν μελῶν, τῶν ἐκκληστῶν συνεργατῶν καί

τῶν φίλων τοῦ Συλλόγου κατέκλυσε τήν αἴθουσα ἐκδηλώσεων.

Τήν τελετή εὐλογίας τῆς Βασιλόπιτας τίμησε μέ τήν παρουσία του ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Μεσσηνίας κ. Χρυσόστομος Γ΄, πλαισιούμενος ἀπό τόν Πρωτοσύγκελλο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως, Πανοσιολογιώτατο Ἀρχιμανδρίτη π. Φίλιππο Χαμαργιά. Μετά τό πέρας τῆς ἀκολουθίας, ὁ Σεβασμιώτατος ἀπηύθυνε ἐπικαιρο λόγο, ἐστιάζοντας στίς προκλήσεις καί τίς ριζικές ἀλλαγές πού ἐπιφέρει ή Τεχνητή Νοημοσύνη στήν καθημερινή ζωή καί τόν κοινωνικό ἴστό, προκαλώντας τόν ἔντονο προβληματισμό τοῦ ἀκροατηρίου.

Στήν έκδήλωση παρέστησαν ἐπίσης ὁ Ἀρχιμανδρίτης π. Τιμόθεος Μπινίσκος, καθῶς καί ὁ π. Βασίλειος Κουτσόγιαννης ἀπό τήν Ἐνορία τῶν Παμμεγίστων Ταξιαρχῶν Καλαμάτας.

Τό πρόγραμμα τῆς έκδηλώσεως περιλαμβάνει ἐνδιαφέρουσες εἰσηγήσεις, μέ τήν κ. Φωτεινή Δαρειωτάκη νά ἀναπτύσσει τό θέμα «*Η προσωπικότητα τοῦ Ἁγίου Βασιλείου*» καί τήν κ. Σοφία Καρλή νά παραθέτει «*Σκέψεις γιά τά Ἁγια Θεοφάνια*». Ή έορτή πλαισιώθηκε ἀπό τά παιδιά τῶν *Χριστιανικῶν Μαθητικῶν Ὁμάδων Καλαμάτας*, τά ὁποῖα ἀπέδωσαν κάλαντα ἀπό διάφορες περιοχές τῆς Ἑλλάδας, προσδίδοντας μία νότα παράδοσης καί ἐλπίδας γιά τό νέο ἔτος.

ΕΥΝΔΕΣΜΟΣ

Μηνιαίο περιοδικό Έλληνορθόδοξης Μαρτυρίας • ISSN: 1107-8979

Ίδιοκτήτης: Χριστιανική Στέγη Καλαμάτας

Βασ. Γεωργίου Α' 5 • 241 33 • Καλαμάτα • Τηλ.: 27210 23176 • Τηλ. & Fax: 27210 26478

www.xristegi.gr • info@xristegi.gr • Χριστιανική Στέγη Καλαμάτας

ΚΩΔΙΚΟΣ: 220020